

Een vurige man

Blijspel door Frans Busschots

EEN VURIGE MAN

Blijspel door Frans Busschots

7 bedrijven

Een decor. Het eerste en het laatste bedrijf spelen zich echter in een andere omgeving af. Daarvoor kan men voor het decor blauwe doeken ophangen (links en rechts) terwijl het grote projectiedoek voor beide uitvoeringen gebruikt wordt.

Personen

Ilse, lerares wiskunde, 35 jaar. Getrouwd met Jean-Paul.

Marie-Lou, 36 jaar, zuster van Ilse. Bazig type. Getrouwd met Herwig.

Nul-Twee, 25 jaar medewerkster van de duivel.

Een, 20 jaar, vrouwelijke wachter.

Twee, 20 jaar, vrouwelijke wachter.

Engel, 25 jaar, mooie vrouw.

Jean-Paul, 38 jaar. Professor aan een universiteit. Een beetje aftands, wereldvreemd.

Herwig, 40 jaar, hij is een brave snul: altijd tevreden. Twaalf stielen en dertien ongelukken.

Duivel, 30-40 jaar, een beetje gek. Gesteld op zijn waardigheid.

Jérone, medewerker van de duivel, krachtpatser.

Nul-Een, 30 jaar, assistent van de duivel.

EERSTE BEDRIJF

Op een terrasje ergens op een zuiders eiland.

Ochtendmist komt vanaf links achter op. De achterkant is daardoor slechts gedeeltelijk zichtbaar. Ook langs de zijkanten komt mist.

Decor: achterzijde: een groot projectiescherm waarvoor blauwe lampen branden (de blauwe hemel), een nagmaakte palmboom met daarin verborgen een luidspreker die zuiderse strandgeluiden weergeeft. Een terrastafeltje met 4 stoelen.

De zijkanten: blauwe doeken.

Het podium is verlaten en bijna in het duister gehuld. Herwig, met cocktail in de hand, zomers gekleed, maar duidelijk te veel gedronken, op van rechts, blijft staan, kijkt rond, terug naar af.

Herwig (off) Begot, Jean-Paul: het is daar ook donker.

Jean-Paul (off, verwonderd) Wie zou die zon gepikt hebben? Aan de unief zouden ze dat wel eens durven doen, om de profs te ambeteren. Maar hier, ik snap het niet.

Herwig (off) Ik ook niet. Energie besparen zeker. Hoe laat is het?

Jean-Paul (off) Tijd om je leven te beteren. (wrevelig) Hoe moet ik dat nu weten? Ik zie niet wat ik zeg en ik heb geen uurwerk bij.

Herwig (op, draait zich om) Jij hebt te veel gedronken, professor. Boven je theewatertje! Een stuk in uwe kraag, zeggen ze bij ons. Lazerus!

Jean-Paul (op) Ik ben maar ene keer dronken geweest. Jaren geleden.

Herwig En die andere keren dan?

Jean-Paul Maagkrampen en koude rillingen.

Herwig Ene keer maar een stuk in je kraag?

Jean-Paul (traag) Ja, en dat weet ik nog goed ook.

Herwig Wat was daar dan zo speciaal aan?

Jean-Paul Ik hoorde het klotsen in mijn buik. Van links naar rechts en van boven naar onder. Altijd maar geluiden van de zee. Soms was het alsof mijne buik bleef staan als ik alleen verder stapte. Man, wat heb ik toen afgezien.

Herwig Een kamerplant mag men ook niet teveel water geven, bier wil ik zeggen.

Jean-Paul Ik ben geen kamerplant. In mijn status mag je zo maar niet drinken. Ik heb een voorbeeldfunctie.

Herwig Drinken doe je voor de dorst. Zuipen is altijd toegestaan. Met maten! Jij zou eens wat meer onder de mensen moeten komen. Wie niet regelmatig zat is,

weet niet dat hij leeft. Eens vliegen naar onbekende bestemmingen. Op andere plaatsen komen, dan die muffe universiteitslokalen. Je vleugels uitslaan. Ik wil al lang eens naar een ander deel van de wereld trekken, alles nieuw, alles anders, nieuwe paden bewandelen!

Jean-Paul Dan zit je hier wel goed. Net naast de autostrade en in een grote zandbank.

Herwig Jij snapt het niet.

Jean-Paul (kijkt rond, een beetje angstig) Waar is die zon nu?

Herwig (haalt klein zaklampje uit broekzak, steekt dat aan) Het licht schijnt in de duisternis. (zwaait rond met de lamp)

Jean-Paul En de duisternis kruipt weg!

Herwig Begot, het is hier een soort strand. Zouden ze hier smoutebollen verkopen? Smoutebollen met rum cocktail, dat moet smaken. (drinkt van cocktail)

Jean-Paul We zijn in de aap gelogeed. (denkt na, stapje verder) Wie zou nu die zon gepikt hebben? Het is niet meer grappig! De zon is van iedereen! Ik heb recht op de zon!

Herwig (lacht) Misschien is die zon van jou nu naar de andere kant van de aardbol verhuisd. Misschien is het hier nu nacht, of zo iets.

Jean-Paul Stel dat je gelijk hebt, maar dat is nog geen reden om ons zo in de donkere te zetten.

Herwig In de donkere zien alle katten grijs. Mooi toch?

Jean-Paul Hoe kom je daar nu bij? Wat heeft dit met katten te maken?

Herwig Katten, katten, wie praat er nu van katten? Ik wil alleen maar zeggen dat het hier donker is.

Jean-Paul Dat had ik ook al door. Dat ziet toch iedereen?

Herwig En in de donkere zien alle katten grijs.

Jean-Paul En dan?

Herwig (wijst met licht) Een tafeltje en vier stoelen. Zelfs een palmboom en zand. We zitten op een strand, professor! Een strand voor ons alleen.

Jean-Paul Maar geen zon! (Herwig doet lampje uit) Wat doe je nu?

Herwig Je moet de zon niet plagen. Je moet ze de kans geven om van duisternis licht te maken.

Jean-Paul Daar ben ik vet mee. Ik zie niet wat ik zeg.

Herwig Misschien moeten we zwijgen. Dat is winter en zomer goed.

Jean-Paul (zet zich op een van de vier stoelen aan het tafeltje) Als ik er maar niet doorval.

Herwig Dat zou leuk zijn. Een magere sprinkhaan valt door een strandstoeltje. Wat moet ik dan zeggen?

Jean-Paul Ik ben geen sprinkhaan. Jij kunt op twee stoelen tegelijk gaan zitten.

(ondertussen is het een klein beetje meer lichter geworden. De blauwe lampen belichten het doek achteraan een beetje meer dan in het begin van deze scène, toch is het nog vrij duister)

Herwig (zet zich behoedzaam op een ander stoeltje, zelfvoldaan) Niet te vlug panikeren, profesoortje! (even later zakt hij door het stoeltje) Verdomme! (voelt aan armen en benen, lijkt nog mee te vallen)

Jean-Paul (kijkt naar Herwig die pijnlijk opstaat) Pech, zeker?

Herwig Ik ben vergeten naar de wc te gaan. Overgewicht. Dat is de reden.

Jean-Paul En dan wil je nog smoutebollen eten!

Herwig Da's om de gaatjes op te vullen. Als alle gaatjes opgevuld zijn, dan is het binnenwerk in evenwicht. Anders hang je scheef. (inspecteert de stoel waarmee hij gevallen is en kijkt dan naar de andere stoelen). Ik kan toch niet blijven rechtstaan?

Jean-Paul (naar kapotte stoel toe, bekijkt, legt het zitvlak terug op zijn plaats) Gerepareerd. (kijkt naar de twee andere stoelen) Die zien er goed uit.

Herwig Ik wist niet dat jij zo slim was. Heb jij mijn cocktail gezien? (die staat op de tafel voor hem. Hij kijkt rond en Jean-Paul profiteert van de gelegenheid om die cocktail in eens bijna leeg te drinken en zet coupe terug op zijn plaats.)

Jean-Paul Vlak voor je neus.

Herwig (doet als een blinde) Waar? Waar is mijn neus? (ziet coupe staan) Het zit me een beetje tegen.

Jean-Paul Chance, je hebt chance kerel! (wijst naar coupe)

Herwig (Zet coupe aan zijn mond, drinkt langzaam, geniet, ook al was het glas zo goed als leeg) Precies een engeltje dat op mijn tong pist.

Jean-Paul Engeltjes hebben maar kleine pissertjes zeker?

Herwig Bemoei je daar niet mee. Héérlijk! (zet zich bedachtzaam op een stoel, geniet van het zitten. Glas neer. Kijkt rond) Zeg, professor, waar zijn wij?

Jean-Paul (genietend van zijn cocktail) Op een eiland.

Herwig Juist! Op een eiland. En waren wij alleen? Waren er geen prettig gestoorde grieten in de buurt?

Jean-Paul Ik dacht dat ik alleen was. Ik had toch zo een gevoel.

Herwig Als ik een beetje te veel gedronken heb, dan moet ik een vrouwenborst hebben. Iets zachts tegen dat ik moet overgeven.

Jean-Paul Vuile vent. Een vrouwenborst dient om te strelen.

Herwig En kindjes eten te geven.

Jean-Paul Dat was vroeger zo.

Herwig Nu nog. Ik streef graag een zachte vrouwenborst. (wijst aan) De linkerborst. Dat is de zachtste. Eerst een zalig moment en dan hup (gebaren van overgeven), dan is de pijn verdraagbaar.

Jean-Paul (wandelt rond, kijkt naar links en rechts vooraan.) Waren er geen leuke grieten bij ons gezelschap, sappige perziken, hemelse stemmetjes, wulpse nymfomanen, prinsessen zonder prins?

Herwig Ik herinner me alleen maar van die smalle dienstertjes met korte strooien rokjes. Moest dat nu echt zo kort zijn?

Jean-Paul (zingt) Als het gras maar twee kontjes hoog is...

Herwig Zoiets stoort mij. Ofwel deftig tot op de grond of helemaal niets.

Jean-Paul Dan waren we toch ergens met vakantie. En waar zijn die juffertjes dan gebleven? (zingt) Waar is mijn schatje gebleven, waar is mijn kleine teddybeer naartoe?

Herwig Ik zou echt graag iets wonderbaars beleven. Het verdomde systeem van één man één vrouw doorbreken. De wereld is toch meer dan met één vrouwtje je hele leven delen. Ik wil meer en meer.

Jean-Paul Eigenlijk willen alle mannen dat.

Herwig Jij ook, professor?

Jean-Paul Bij mij blijft het tot gedachten. Verlangens die ik wat wil onderdrukken. Onze maatschappij geeft beperkingen.

Herwig Ik heb lak aan beperkingen. Zo de wereld intrekken. Vrouwen veroveren. Man, wat gaat er veel aan onze neus voorbij.

Jean-Paul Als je een lange neus hebt dan kan dat pijnlijk zijn.

Ilse (off, van links, met hoge stem, onzeker) Oehoe, oehoeeee!

Marie-Lou (off, van rechts, met lage stem, onzeker) Toedeloe, toedeloe!

Herwig Zwijg eens, kompaan! Ik hoor een vroege vogel.

Jean-Paul Oerwoudgeluiden, wil je zeggen!

Herwig Begot! (denkt na, staat recht, kijkt rond, luistert naar links) Dat laatste geluid herken ik precies. Een soort huis-tuin-keukengeluid.

Ilse (off) Oehoe, oehoeeee!

Mari-Lou (off) Toedeloe, toedeloe!

Herwig Begot, dat is precies mijn Trees, in ver gevorderde staat van ontbinding.

Jean-Paul En mijn kanariepiet. Net voordat ze kanariepap eet. Zeg, Herwig, Ik dacht dat jouw schatje Marie-Lou heet.

Herwig Alleen als ik nuchter en onderdanig ben. Nu ben ik in de achtste hemel, dat is de plaats waar ze cocktails brouwen.

Jean-Paul (wanhopig) Kan het dat onze vrouwen hier ook in de buurt zijn? En waar blijven die strooien rokjes met die smalle poepekes? Waar zijn we mee bezig?

Herwig Een volwaardige moordpoging. Het leven gaat aan ons voorbij. (zet zich langzaam). Een halve nacht vrijheid en daar heb je die aangeklede borstelstelen weer. (bootst zijn vrouw na) Schatje, jij bent mijn liefde en mijn leven! (terug met eigen stem) Schatje, jij bent mijn doodskist, alleen de nageltjes ontbreken!

Jean-Paul Kop op, broeder cocktaildrinker! Nog twintig jaar loutering en we komen terug op deze aarde, na een geslaagde reïncarnatie. Ondertussen moeten wij ons behelpen.

Herwig Ik heb zo een raar gevoel.

Jean-Paul De zachte borsten komen er aan! En dan...hup...(maakt gebaren van overgeven, zet zich)

Herwig Ik heb dorst.

Ilse (en Marie-Lou) Toedeloe, toedeloe! (dan op, blijven verdwaasd staan links vooraan. Met ieder een cocktailglas in de hand. Hun kleding is vuil, ze waren bijna verdronken) Toedeloe, toedeloe!

Jean-Paul (sarcastisch) De morgenstond heeft goud in de mond. (wijst naar de 2 vrouwen)

Herwig Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is.

Jean-Paul Tenzij ze last hebben van valse tanden.

Ilse (en Marie-Lou) Wij waren bijna verdronken. We zijn zo blij...(vallen neer, bewusteloos)

Herwig (en Jean-Paul gaan kijken, op afstand) De gezusters Vercammen. Wat een aangename verrassing! (kijkt naar de cocktailglazen, neemt dat van Marie-Lou, Jean-Paul neemt dat glas van Ilse. Ze rieken er aan, proeven.)

Jean-Paul (proest het uit) Verdomme, ze waren toch echt bijna verdronken. Dit smaakt naar zeewater.

Herwig Rum, zuivere rum, man! Professor, uw smaakpupillen zijn van slag.

Jean-Paul (inspecteert de bewusteloze vrouwen) Zouden ze zo niet dood kunnen gaan? We moeten dan alleen maar de politie verwittigen en kunnen zo naar die bar met die rode lichtjes gaan. Of moeten we eerst kunstmatige ademhaling toepassen? Mond op mond of zo iets?

Herwig Normaal zou een emmertje water moeten volstaan. Maar waar vind een mens water? We zijn hier wel op een strand, maar water? (kijkt rond)

Jean-Paul Rum was beter. Dat is drinkbaar!

Herwig Ik dacht daarnet dat we terug vrij waren. Vrij met een zak vol van die verdomde euro's. En opnieuw konden kiezen uit heel de wereld. Een zacht kontje, ronde heupen en borsten om een trein tegen te houden.

Jean-Paul Voor mij was een tram al genoeg. je moet niet alles willen!

(Herwig kijkt naar Ilse en kijkt dan naar Marie-Lou, zijn vrouw, die nog altijd bewusteloos ligt)

Ilse (ontwaakt, kijkt rond, ziet haar man) Schatje, waar ben ik? Zie-de-gij mij nog gere? Ik was bijna verdronken.

Jean-Paul Heb je weer pech gehad? Maar schatje toch! (omhelst haar, afstandelijk) Met een doorschijnend kledje voelt toch prettiger aan. Het is precies of alles verkeerd gesorteerd is.

Ilse Waar zijn we nu?

Jean-Paul Ergens aan de noordpool zeker. (kijkt rond) Neen, het zal de zuidpool zijn. (kijkt nog eens rond) Ergens half weg, waarschijnlijk!

Ilse Ik was bijna dood. (omhelst Jean-Paul onstuimig) Ik wil leven. Ik wil je helemaal. Nu.

Jean-Paul (afstandelijk) Dat zal nu niet gaan. Heb jij al een kaartje getrokken? Er zijn vier wachtenden voor u. Die rosse, die bruine, die met twee kleuren en die met dat strooien rokje. Alles op zijn tijd, schatje.

Ilse Ge kunt me toch al droog wrijven? Overall!

Jean-Paul (kijkt naar de blauwe doek die altijd een beetje meer en meer lichter wordt) Da's werk voor de zon, schatje.

Ilse Wat moet ik dan doen?

Jean-Paul Op een stoel gaan zitten en wachten! Wachten op morgen!

Ilse (wil gaan zitten en veert dan terug recht) Ik wil je nu hebben.

Jean-Paul Na tien onstuimige jaren kan een dagje er toch nog bijkomen. Geduld, schatje, wordt altijd beloond. Alle dagen twee keer verkracht worden is niet plezant voor mij. Ik wil zelf eens over de brug komen. Zelf eens het moment kiezen. Berekend vrijen.

Ilse Je had me kunnen droogvrijen.

Marie-Lou (ontwaakt, kijkt rond, roept) Een zwarte duvel, met een lange staart. Help! Waar ben ik?

Herwig (neemt haar hand vast) Bijna in mijn armen! Maar ik vertik het om je te omhelzen. Je lijkt wel een omgekeerde zak van een stofzuiger die over de zeebodem gesleept werd.

(Ilse kijkt naar haar zuster, kwaad naar Jean-Paul, zet zich op een stoel, toevallig de eerste stoel waar Herwig op gezeten heeft.)

Marie-Lou Alles draait voor mijn ogen. De wereld draait. Draait, draait! (zij draait met gestrekte armen en valt dan neer.) Mama, waar ben ik? (bewusteloos)

Nul-Een (de assistent van de duivel, keurig gekleed als een maître d'hotel op, blijft onbeweeglijk staan, kijkt gevoelloos naar de vier personen. Het podium is nog half in het duister gehuld. Toch moet zijn kleding zwart en wit voor het publiek opvallen. Hij heeft witte handschoenen aan.)

Jean-Paul Ik moet gaan zitten. Het begint weer te klotsen in mijn buik. Het is alsof ik een stuk in mijne kraag heb. (zet zich, Ilse kijkt van hem weg: ze is kwaad)

- Herwig Ik ga slapen. Voor de rest van mijn leven. (hij legt zich langs de andere kant van de tafel op het podium en slaapt meteen)
- Nul-Een (geeft met de handen teken aan Nul-Twee)
- Nul-Twee (gekleed als dienstster in een hotel, op. Met veel geste. Plateau met vier cocktails op. Zet voor iedere stoel een cocktail op de tafel) Gratis! (naar af, blijft bij Nul-Een staan, afwachtend.)
- Herwig (en Marie-Lou recht) Wat? Gratis? Wat gratis? (zien cocktails, naar de tafel toe, proeven en zetten zich dan) Nu wordt het pas leuk. Gratis. (hij kijkt naar Nul-Een, die dat merkt en meteen een buiging maakt. Met zijn hand doet hij teken alsof het hem een genoegen was de drankjes gratis te geven)
- (Herwig, Jean-Paul, en Marie-Lou drinken hun cocktail vlug uit en ze steken hun glas omhoog, met de bedoeling er nog eentje te krijgen, op dat moment zakt Ilse door haar stoel, net voor ze valt, lukt het haar de cocktail nog op de tafel te zetten, Jean-Paul vangt handig het glas op en drinkt het ineens leeg. Ilse komt traag recht. Nul-Een doet enkele stappen in de richting van het tafeltje en met een zwierig handgebaar nodigt hij iedereen uit om hem te volgen. Men denkt dat hij hun nog een drankje zal aanbieden. Ze zijn door de laatste cocktail een beetje versuft geworden.)
- (Er komt een knal rood autootje aangereden, links van het blauwe doek, zodat het wagentje wat later achter het doek kan verdwijnen. De vier kijken naar elkaar, maar door het drankje zijn ze een beetje verdoofd en volgen gedwee Nul-Een, die hun uitnodigt in het wagentje plaats te nemen. Het wagentje is van geveerd hout gemaakt.)
- Nul-Twee Alles gratis! (opent de portieren van het wagentje. Men gaat zitten. Herwig valt meteen in slaap. Het wagentje zet zich in beweging. Op het groot scherm zien we een wagentje dat roekeloos snel rijdt en dan plots vanaf een hoge berg naar beneden stort. Een akelige lach weerklinkt op dat moment. Uit de luidspreker in de nagemaakte palmboom komen geluiden van golven op het strand.)

EINDE EERSTE BEDRIJF.

TWEEDE BEDRIJF

Na het eerste bedrijf verwijdert men de blauwe doeken.

Het receptielokaal van de hel. Links en rechts: licht rose met zwarte strepen, achter een licht doorschijnende rose tule die men opzij schuift indien men wil binnenkomen. Daarachter het grote doek. Voor dat doek kan men gekleurde lampen plaatsen. Meestal zal ook het doek dezelfde kleur hebben van de zijwanden. Soms moeten er ook vlammen uit opstijgen (flikkerend licht, of projectie van vlammen, mag zelfs de projectie van beelden van vuurspuwende berg zijn met erupties.

Richts midden: een bordes met links en rechts een viertal treden. Bovenaan: in de zijkant een deur. Vooraan aan de trap een computerscherm dat beweegbaar is opgesteld en een toetsenbord met parlofoon.

Op de vier hoeken dan het podium zijn toortsen geplaatst. Ze branden (elektrisch) regelmatig al is soms een van de toortsen minder stabiel als lichtgever. Onder de lampen hangen bordjes met daarop de temperatuurwaarde van een bepaald gedeelte van de hel. Met deze lampjes kan de duivel zien of alle vuurtjes nog keurig branden. Links vooraan hangt het bordje 500, links achter 1000, rechts achter 1500, rechts vooraan 2000.

De belichting is selectief: de dubbele trap is goed belicht alsook het midden van de plaats. De andere delen van het podium zijn maar middelmatig belicht; zo ontstaat er sfeer in de hel en kan het flikkerende licht van de fakkels opgemerkt worden.

Tegen de linkerwand staan enkele stoeltjes en een klein salontafeltje.

Jean-Paul komt op handen en voeten kruipend binnen de ontvangstzaal. Nul-Een begeleidt Jean-Paul met een stokje, net zoals vroeger de varkenshoeders. Nul-Een doet teken dat Jean-Paul, in het midden kan blijven zitten, mag zelfs op zijn achterwerk gaan zitten, wat hij dan ook doet.

Ook Marie-Lou en Ilse worden zo binnengebracht, gelijktijdig. Zij verzetten zich tegen de bevelen door het stokje van Nul-Een gegeven. Op handen en voeten kruipen ze zo door de plaats. Uiteindelijk krijgt Nul-Een ze alle drie op een lijn.

Nul-Een telt de nieuwe gasten, hertelt (op zijn vingers) en stelt vast dat er nog iemand ontbreekt. Paniekerig kijkt hij rond.

Nul-Een (roept) Wachters! Wachters! (kijkt rond) Waar zitten die lui dozen nu?

(twee wachters gekleed als een ridder met zwaard en al, komen op, traag)

Nul-Een (gaat dreigend voor hun staan, bekijkt hen aandachtig, kwaad, doet een stap naar voor, maakt met het hoofd een korte opwaartse beweging en bekijkt hen dan uitdagend) En?

Een (kijkt rond, onverschillig) Is het weer druk, Nul-Een?

Nul-Een Het is hier altijd druk, pummel!

Twee (kijkt rond, onverschillig) Dat zal door de warmte komen. Je ademt te veel uit. Inademen en dan je mond toehouden.

Nul-Een En dan?

Twee Je vingers in je neusgaten steken.

Nul-Een En dan?

Twee Je zwelt dan even op en eens het zover is, trek je die vingers uit je neusgaten. Zo beperk je het broeikas effect in de hel.

Nul-Een (kwaad) Ik zit met een probleem.

Een (naar Nul-Een toe) Zat je met een ei, dan was ik je man, euh, vrouw wil ik zeggen. (klopt Nul-Een op de rug)

Nul-Een (schreeuwt het uit) Ik moet naar de wc, ik moet naar de wc.

Een Loop niet te ver, collega! Een beetje parfum kunnen we hier wel gebruiken!

Nul-Een (loopt naar de uitgang, draait zich kwaad om, wijst naar de drie nieuwe gasten) Er mankeert er eentje!

Twee Die zal in de wasmachine steken, of tussen de vuilbakken liggen. Een vrouw?

Nul-Een Maakt dat iets uit? (doet alsof hij dringend naar de wc moet)

Een (klopt Nul-Een terug op de rug)

Nul-Een Héérlijk. Ik kan nu weer eventjes ophouden.

Twee Tenzij het lot je helpt. Langzaam maar zeker...

Nul-Een Jullie doen jullie werk niet goed. Jullie moeten er voor zorgen dat alles wat hier binnenkomt, keurig op zijn plaats blijft. Ze waren met vier en moeten alle vier keurig behandeld worden. Geen chaos, heren!

Een Dames, wil je zeggen.

Nul-Een Mij om het even! Dames! (bekijkt Een en Twee) Dames, kan zijn!

Twee (wijst naar de drie nieuwe gasten) Zijn ze al ingeschreven? Hebben ze al een barcode?

Nul-Een Wat is dat nu weer?

Twee Dikke en dunne streepjes. Identificatie mijn beste Nul-Een. Volgens de nieuwe richtlijnen van de Duivel moet iedereen zijn identificatiecode krijgen, aanstonds na de aankomst.

Nul-Een Ik heb ze naar hier gebracht. Jullie mogen best iets doen! Jullie werk! (naar Een en Twee toe, ruikt) Jullie hebben weer te veel gedronken. Jullie verveelden zich blijkbaar.

- Twee Opleiding personeel, mijn beste. Die nieuwe brouwers gebruiken te veel water.
- Nul-Een Jullie drinken te veel. Alcohol was toch alleen maar voor de feestdagen?
- Een Feestdagen? Die worden toch bijgemaakt? De ingebruikname van een nieuwe gasbrander, het nieuwe contract met de leverancier van de stookolie, de geboorte van de dochter van de duivel, de eerste keer dat de duivel verloren gelopen is, de...
- Nul-Een Genoeg, genoeg! Allemaal uitvluchten.
- Twee Die nieuwe brouwers moeten toch de stiel kunnen leren? En wat doe je met de kop en de staart van ieder brouwsel? Op de aarde geven ze dat aan de varkens, maar die hebben wij hier niet. Dacht ik toch...
- Nul-Een Uitvluchten! Wie lui is vindt altijd een schoppensteel om op te steunen.
- Twee Juist daarom! Jij hebt gefaald en wij zouden er voor moeten opdraaien? Kijk eens naar mijn voeten! (toont een schoen) Nieuw! Mag ik zo maar niet verslijten!
- Nul-Een Vooruit! Hop! En nog eens hop!
- Een Wij zijn geroepen om onderdanig te zijn. Het is onze plicht. Wat eten we vandaag?
- Nul-Een Niets!
- Een En kan dat zo maar?
- Nul-Een Normaal zouden het pannenkoeken zijn, maar ze hebben met het graan bier gebrouwen in plaats van het tot bloem te malen.
- Een (tot Twee) Kom, zuster! We zullen ons straks dan maar gaan bezatten. Doodvallen van honger is veel erger.
- Nul-Een Werken, verdomme!
- Een Kom, straks is hier extra werk! (Een en Twee beiden af)
- Nul-Twee (na korte pauze, naar de drie toe) En hoe voelen jullie zich?
- (gedurende de laatste replieken zijn de drie meer en meer tot het volle bewustzijn gekomen. Ze waren verdoofd door het ongeluk met de auto en komen langzaam terug tot hun positieven, verwonderd kijken ze rond, draaien zich rond, bekijken alles en zeker Nul-Een.)
- Ilse (geeft Jean-Paul een por in de rug, met zachte stem) Vooruit, sul, zeg dan iets.

Jean-Paul (na korte pauze) Dag, meneer!

Nul-Een (traag) Daaag!

Jean-Paul (met iets sterkere stem) Jou ken ik. Jij bent die meneer met die rode wagen. Een keurig karretje.

Nul-Een Jullie hebben mijn nieuwe XXL25 naar de vaantjes gedaan. Ik zal nu met de tram moeten rijden.

Jean-Paul Het spijt me, meneer!

Nul-Een Geeft niet. Ik koop misschien wel een nieuwe wagen. Een XXL30 zou ik wel willen, maar...

Jean-Paul Ze maken die niet in de rode kleur, bedoel je. Geel zou beter bij je staan.

Ilse Waar zijn we hier eigenlijk? Normaal kom je na een ongeval in het ziekenhuis terecht. Wat is dat voor iets hier?

Marie-Lou Ja, ik vraag het me ook af. Waar zijn we?

Nul-Een (plechtig) Jullie zijn (tast aan zijn achterste)...begot...ik moet....wc. (naar af)

Marie-Lou Hé, wacht nog even!

Nul-Een (draait zich om) De hel. Jullie zijn in de hel! (vlug af)

Marie-Lou (en Ilse en Jean-Paul, kijken naar elkaar, roepen tegelijk) Wat? De hel?

Jean-Paul Dat is nu echt eens leuk! Hier ben ik nog nooit geweest. Mijn studenten zullen verwonderd zijn. Op dat eiland zijn ze zeker nog niet geweest.

Ilse Wie zegt dat dit een eiland is?

Marie-Lou (nadenkend) De hel: is dat niet de plaats waar men naartoe kan gaan als men dood is en volgens de pastoors moet je dan eerst slecht geleefd hebben. Het is een soort straf voor een zondig leven.

Jean-Paul Nu je het zegt. Gelukkig dat de pastoors dat ons vroeger gezegd hebben. Anders wisten wij van niets. Op een eiland dus.

Ilse Neen. Een soort eiland. Misschien ergens in de ruimte. Tussen Venus en Mars. Iets in de ruimte.

Jean-Paul (kijkt naar de scharnieren van de deur boven de dubbele trap) Dat soort scharnieren verkoopt men ook in de Brico.

Marie-Lou (betast zichzelf) Ik voel me helemaal niet dood.

Jean-Paul We hadden allemaal een stuk in onze kraag, dat weet ik nog. Van die cocktails met van die stinkende rum. Paardendrek.

Marie-Lou Maar hij liep wel goed binnen.

Jean-Paul Als je je neus dichtkneep wel.

Nul-Twee (op, bekijkt het gezelschap) Al thuis?

Jean-Paul (tot Ilse) Die ken ik.

Ilse Jij kent alle vrouwen met lange benen.

Nul-Twee Jullie zien er dorstig uit. (drukt op knopje en het deurtje onder de dubbele trap draait open, een schotel met 4 drankjes komt te voorschijn. Nul-Twee biedt het gezelschap een drankje aan en drinkt zelf ook mee.) Op jullie gezondheid.

(allen drinken)

Jean-Paul Leeg!

Nul-Twee (neemt haar glas en vult daarmee gedeeltelijk het glas van Jean-Paul, klinkt tegen glas van Jean-Paul) Santé!

Marie-Lou (beslist, naar Nul-Twee toe) Waar zijn we hier? Zijn we in de hel beland?

Nul-Twee (gebaren alsof ze het niet weet)

Marie-Lou (vertrouwelijk) Als vrouwen onder elkaar...

Nul-Twee Ik zou het begot niet weten. Ze zeggen dat dit de hel is, maar ik weet het ook niet. 't Zal de hel wel zijn, het is hier warm genoeg! Je moet dat maar aan Nul-Een vragen, of aan de chef.

Marie-Lou Zijn wij dan dood?

Nul-Twee Ik zou het niet weten. (neemt glazen aan en zet ze terug in de kast, deurtje gaat terug toe.) (onverschillig) Ik zou het niet weten. Dood. Zou dat erg zijn? (af)

Jean-Paul Dat is precies de slimste niet.

Ilse Als er beneden, op de aarde wil ik zeggen, lomperiken van venten rondlopen, dan moeten er hier toch ook zijn.

Jean-Paul Je zei toch ALS VROUWEN ONDER ELKAAR...

Ilse Het kan al eens gebeuren dat er een vrouw bij is die wat minder intelligent overkomt. Vrouwen, Jean-Paul, zijn altijd verstandiger dan ze laten uitschijnen. En bij mannen kun je de lompigheid van hun gezicht aflezen.

- Een (en Twee op met een draagbaar met daarop een mens, helemaal ingewikkeld, ze zetten de draagbaar neer, kijken beteuterd naar het slachtoffer) Dat was precies de vette os. Zwaar als lood. (beiden af)
- Marie-Lou Iemand die dood is weegt in het begin altijd zwaarder. Wat zeg je? Dood? Mijn man? Dood? (bijna hysterisch) Mijn lieve man! (gaat aan de draagbaar staan, knielt.) Mijn oogappel, mijn zoete bezeke, mijn knolselder, mijn schattebout, mijn...
- Jean-Paul Hij hoort dat niet meer. Hij is dood. Kreeg hij vroeger ook zoveel decoraties? Ik dacht dat jij een bijzit had en dat Herwig alleen nog voor de financiën moest zorgen.
- Marie-Lou Hij was de enige man van wie ik gehouden heb, de enige man die mij ... Wat, een bijzit? Ergens een slag gekregen zeker?
- Jean-Paul Marie-Lou, ik was er ook een tijdje, weet je nog?
- Marie-Lou Om mijn boekentas vast te houden. (naar draagbaar toe) Wat moet ik nu doen?
- Jean-Paul Wachten totdat de dokter een papiertje geeft voor de begrafenisondernemer.
- Marie-Lou (streelt deken dat Herwig toedekt.) Zo morsdood. Of zou er hier of daar nog wat leven inzitten?
- Jean-Paul Misschien (doet teken dat Herwig misschien een erectie kan krijgen) zit er nog wel wat leven in.
- Ilse Hier zitten we nu! Alleen met een lijk op een eiland. En van die pinguïns die precies te lomp zijn om te helpen donderen.
- Jean-Paul Van die sprekende pinguïns hebben ze in de dierentuin ook niet.
- Marie-Lou Je hebt het wel over mijn man, hé!
- Duivel (op, opzichtig gekleed, kan in ieder bedrijf anders gekleed zijn, als het maar als gek overkomt. Hij gedraagt zich dan ook als zonderling. Blijft staan, kijkt met tegenzin naar de nieuwe gasten.) Dag, dag, dag, jullie zijn hier niet welkom! Ik heb al volk te veel. En jullie zijn met (telt) vier. (kijkt naar draagbaar en telt opnieuw) Met veel goede wil: vier. (vertrouwelijk naar het gezelschap toe) Wij hebben hier met overbevolking af te rekenen. Als er zo nu en dan eentje bijkomt, dan kan dat nog, maar een worp van 4 ? Hoe zijn jullie hier terecht gekomen? (bekijkt hen een voor een, loopt trap op en langs de andere kant af)
- Jean-Paul (Ilse en Marie-Lou kijken naar Jean-Paul: die moet het maar uitleggen) Het zit zo...
- Duivel Verloren gelopen...Een beetje te veel gedronken...En plots sta je hier. Dat kan niet, pummel! Hier kan je zo maar niet binnenlopen en buitenlopen! Dit is de HEL ! Branden, branden, is hier het grote plezier!

Jean-Paul We waren op het strand met een cocktail...we hadden te veel gedronken...

Duivel Kan niet! Kan niet!

Jean-Paul (gaat door met zijn verhaal) ...en toen kwam er een man met een rood wagentje...

Duivel Nul-Een. Een halve gare. Keurige man, als hij slaapt en hij slaapt soms met Nul-Twee (minachtend) een vrouw! (naar het drietal toe) Hij wil promotie maken. Mij is het al enkele keren gelukt, maar de raad van bestuur kan iedereen geen sterren en strepen geven. Dat versta je toch wel zeker? Wat komen jullie hier doen?

Jean-Paul Eigenlijk zijn wij zo een beetje verloren gelopen.

Duivel Verloren gereden met Nul-Een. Ik zal hem onder zijn botten geven. Vier met een keer! Konden jullie allemaal in dat klein wagentje?

Jean-Paul Toen wel. Nu is het kapot.

Duivel Dat is goed. Hij wil een nieuwe wagen: een gele XXL30, maar dat krijgt hij niet. Als hij nog klanten naar hier wil halen, dan moet hij ze maar op de fiets zetten. Hij wil mijn plaats innemen.

Ilse Hij zal toch nog eerst moeten leren autorijden.

Marie-Lou Zou hij daar niet te dom voor zijn?

Duivel (zoent Marie-Lou) Zo is het dame! Te dom om te helpen donderen! Hij denkt dat wie in de hel komt na een aardse dood terug tot leven komt, automatisch. Dat is niet waar. Leven en dood en vuur: dat is mijn wereldje! Ik beslis! Dikke vette venten en lelijke vrouwen daar hou ik niet van.

Marie-Lou (wijst naar draagbaar) Dan kan mijn man terug tot leven gebracht worden.

Duivel Venten met een groot (doet mond wijd open) bak... met een grote mond vallen ook uit de prijzen.

Marie-Lou Mijn man is de zachtheid zelf. Nooit een woord luider dan het andere. Een droom van een man.

Duivel Een onderdanig schepsel dus. Het wordt tijd dat je een echte man leert kennen.

Marie-Lou Hij is man genoeg, maar hij is over zijn hoogtepunt. Een uitgebluste vulkaan. Het vuur is eruit. Toch wil ik hem nog een tijdje houden en dan dumpen. Van een andere bakker brood eten.

Duivel Misschien kan ik hem terug ...(veroverend) Dat valt te bezien. Normaal heb je daar recht op. Soms gebeurt het ook dat wij wie hier binnengebracht wordt op

een draagbaar, meteen naar het atelier doen. En Jérone, de chef, kan dan zijn voorraad onderdelen aanvullen. (kijkt naar Herwig) Misschien is het best dat hij dood blijft. Misschien zouden wij twee, een nieuwe situatie kunnen opbouwen. Je kust goed en de rest zal wel volgen. En in de hel kun je niet zondigen. Alles kan, alles mag. (wil Marie-Lou een kus geven, maar zij slaat hem, ze heeft er meteen spijt van en streelt de wang van de duivel) Er moet een beetje verzet zijn. Je hebt zachte handen.

Nul-Een (op, ondersteboven van de emoties, hij toont een been met voet die aan Herwig heeft toebehoord, denkt hij.) Een wreed accident!

Duivel Aha! Ik dacht dat alleen Jérone magazijnier was. Onderdelen is zijn terrein.

Nul-Een Ik wil het terug goed maken. We plakken dat been er terug aan en hij is terug compleet.

Duivel Weet je zeker dat dit been van die overledene is? (doet deken weg en probeert het been) Als het niet lukt, Nul-Een, dan komt dit geval voor de raad van bestuur. Promotie, beste man.

Jean-Paul Ik dacht dat alleen mensen voor promotie vochten.

Duivel (terwijl hij verder probeert) Duivels zijn niets beter. Promotie dat betekent voorrechten en centen. (geeft been terug aan Nul-Een) Er klopt iets niet, beste man. Dit is een vrouwenbeen. Met nylonkousen van de GB. Daar gaat je promotie. (trionfantelijk, kijkt naar Nul-Een)

Nul-Een Pecht. Brute pech!

Duivel (klopt Nul-Een op de schouder) Gewoon tegenslag, brave man. Je hebt te veel volk in een keer naar hier gebracht. En je wist dat we al met te veel volk zaten.

Nul-Een We kunnen toch uitbreiden?

Duivel Probleem met de bouwvergunningen. En de mannen van het groen. En wie wil er werken bij deze hitte hier?

Een (en Twee op, ieder met drie benen in de hand, triomfantelijk) Gevonden.

Duivel Oude problemen, Nul-Een?

Nul-Een (beteuterd) Neen, ik weet het niet. (denkt na) Jérone zal inventaris gemaakt hebben in zijn magazijn. En de stock moet kloppen. Trop is te veel!

Duivel Ik zie jou kortelings ook in de schappen liggen. In het kledingsmagazijn.

Nul-Een (past een voor een die benen, maar dat lukt niet)

Nul-Twee (op, met een hoofd in haar handen, tot de duivel) Wat is dat voor iets? Hebben mannen zoiets?

Duivel (lacht, bekijkt hoofd) Gewone schroefdraad. (probeert hoofd er op te plaatsen, terwijl Een en Twee en Nul-Een aan de benen werken. Tot Nul-Twee) Schatje, bel Jérone even. Voor een kleine herstelling, zeg je maar.

Nul-Twee (naar het kleine telefoontje/parlofoon toe, drukt op knopjes) Hallo, met Jérone?

Jérone (off, door parlofoon) Ja, met het magazijn?

Nul-Twee We hebben je hulp nodig, hier aan de receptie!

Jérone Ik ben mijn boterhammen aan het eten. Brood met vrouwenhersen. Ik heb al twee koppen moeten leegmaken. Het smaakt. Dat was lang geleden.

Duivel (roept luid, zodat Jérone het zeker moet horen) Meneer Jérone, kom eens met een klein schroevendraaiertje en nog wat van die spullen.

Jérone Ben jij het baas?

Duivel Kom vlug, Jérone. En onder ons gezegd: ik ken een nieuwe mop, over engelen. Twee engelen waren aan 't vrijen en...

Jérone Ik kom direct, baas! (geluid dat er het een en ander op de grond valt, parlofoon terug uit.)

Marie-Lou (tot Jean-Paul) Vooruit, jij bent toch ingenieur voor iets zeker.

Jean-Paul Ik ben professor aan de faculteit van ...

Marie-Lou Jij moet toch meer kunnen dan die pummels hier. Jij hebt toch gezond verstand!

Jean-Paul Dat ben ik aan de universiteit kwijt geraakt. Er is boekenwijsheid voor in de plaats gekomen en dat is niet zo handig.

Marie-Lou Probeer toch maar eens.

Jean-Paul Ik kan geen bloed zien.

Duivel Voor de kop is dat maar gewone schroefdraad en voor dat been is dat maar een klik naar links en dan naar rechts. Eenvoudig.

Jean-Paul Maar jij kunt dat toch niet klaarkrijgen. Is het dan zo eenvoudig.

Duivel Links en dan rechts. (maakt de bewegingen met de hand)

Ilse Mijne man is professor. Hij zal dat wel kunnen.

(wanneer Jean-Paul wil proberen, met tegenzin, komt Jérone als een wervelwind op. Hij draagt een grote houten hamer en een groot bijl. Legt bijl neer, zwaait met hamer. Hij is het machotype. De sterke domme kracht.)

Jérone Eerst een klop hier en daar en dan...

Duivel Niet zo vlug, Jérone. Jij wilt het weer op een twee drie klaar hebben. Die man, moeten we misschien terug activeren. Was het voor de onderdelen dan kon je wat experimenteren.

Jérone Wat moet ik nu eerst doen? Met de hamer of met de bijl? (zwiert met de hamer, zodat men zich moet bukken of even wegtrekken)

Duivel Een schroevendraaiertje heb ik gezegd. Voor de kop is dat maar gewone schroefdraad.

Jérone (hamer neer) Zo werk ik niet. Geen gepruts. Er stevig tegenaan. En hoe zit dat met die mop, baas?

Duivel Inspecteer eerst dit geval eens?

Jérone (doet deken helemaal weg, ruikt, betast) Een zatte vent zonder kop die ook een been mankeert. Dat is toch een goede manier om het drinken af te leren?

Duivel (kijkt op uurwerk) Hoelang heb je werk aan dit geval?

Jérone (kijkt op het uurwerk van de duivel en maakt met zijn vinger rondjes op het uurwerk.) Toch twee keer rond rond met die grote wijzer.

Duivel Heb je...heb je in de garage geen plaats om dit op te knappen. (kijkt naar Ilse, Marie-Lou en Jean-Paul) Hier als de familie erbij is...

Jérone Ik snap het baas. En als het niet lukt: alles (doet teken: op de vuilhoop) weg. (grijpt hamer, zwaait ermee) Ik wil toch eens een klap geven. Misschien is alles zo voor elkaar. (zwaait met de hamer en iedereen moet zich uit de voeten maken, men valt op de vloer of rent weg. Zwaait met de hamer, neemt de hamer net onder de dikke houten knots) Ik ben Jérone! (dan glijdt de hamer uit zijn hand en valt het gewicht van de hamer op zijn hoofd. Jérone valt neer)

DOEK

DERDE BEDRIJF

Ilse, Jean-Paul en Marie-Lou zitten op een stoeltje, vervelen zich.

Ilse Hoelang moeten wij hier nog wachten?

Jean-Paul En wat ga je doen als het wachten voorbij is? (loopt door de plaats rond) Hier is niets. Alleen enkele halve garen, gekken, en voor de rest niets. Op dat strandje met die keurige meiden...

Ilse Weet je nog dat je op je knieën voor mij zat en mij aanbad als de heilige Antonis?

Jean-Paul Dat was in een vorige eeuw en in een vorig leven. Wat, ben ik zo zot geweest?

Ilse Ik was alles in je leven...

Jean-Paul Alleen een soort snoepwinkeltje. Maar je was vlug uitverkocht. Schijn bedroog. Ik was jong en onervaren en dacht dat je als man met een vrouw een heel leven kunt samenleven. Alles is echter beperkt in tijd en ruimte. In de herfst vallen de bladeren van de bomen.

Marie-Lou (recht) Jullie kunnen ten minste nog ruziemaken, maar mijn man is als een soort mecano-doesje waarmee de kinderen kunnen spelen.

Nul-Een (op, blij) Ik heb goed nieuws en slecht nieuws. Wat willen jullie het eerst horen?

Marie-Lou Vooruit maak het niet moeilijker dan het al is.

Nul-Een Het slechte nieuws is dat we de armen eraf gekregen hebben en het goede nieuws? In het slechtste geval kunnen we ze als zeldzame onderdelen bewaren.

Marie-Lou Jij komt nog met ons spotten.

Nul-Een Mevrouw, ik leef met je mee. Het is nu eenmaal een beroerde situatie. Jij denkt aan je man en ik aan mijn autootje. Dat is kapot en je man...Er lopen hier veel losse mannen rond. Neem aan mij een voorbeeld. Ik ben beschikbaar!

Marie-Lou Waar is je baas, die halve gek?

Nul-Een Het afdelingshoofd?

Marie-Lou De duivel, sukkel!

Nul-Een Die heeft meer om zijn oren dan je denkt.

Marie-Lou Ik wil hem nu spreken. Nu!

Nul-Een (heft armen omhoog en loopt weg)

Marie-Lou (naar de parlofoon toe, drukt op verschillende knopjes en roept luid) Hallo!

Duivel (off) Hallo?

Marie-Lou Zeg, paljaske, waar zit jij? Ik wil weten hoe het met mijn man gaat.

Duivel (off) Ben jij het Marie-Lou? Je man? Die is dood, geloof ik. Is dat belangrijk?

Marie-Lou Als je niet vlug naar hier komt dan moet het niet meer. Ik steek hier de boel in brand en sla alles kort en klein. (naar de dubbele trap toe en rukt aan de leuning)

Duivel (na enkele seconden op, kwaad) Wat is het probleem?

Marie-Lou Mijn man?

Duivel Die is tegenwoordig zo klein als hij maar kan zijn. Armen en benen zijn er af, er blijft alleen maar een blokje vlees over. Een soort dubbele biefstuk, chateaubriand, noemen jullie dat, geloof ik.

Marie-Lou (weent, wanhopig)

Duivel Ik dacht dat jij je man graag kwijt was. Jullie deden toch niets anders dan ruzie maken. Het probleem is dat hij nog geen barcode heeft. Jérone moet een werkopdracht krijgen en zonder barcode kan dat niet. Maar... als jij je wat meegaand opstelt... Voor jou wil ik wel iets doen. (naar parlofoon) Jérone, beste kerel, hoe zit dat nu met die wisselstukkenkerel?

Jérone (stem) Hopeloos, baas. Alles is er af gegaan, een succes op zichzelf. Ik heb echter geen goesting om nog te werken vandaag. Volgende week zal ik wel zien. In het slechtste geval laten we hem verdwijnen in vuur 2000, daar is het zo gepiept. Ik ben er absoluut tegen dat hij begint te stinken in mijn werkhuis.

Duivel (parlofoon uit, denkt na, haalt papiertje uit zijn zak en laat Marie-Lou dat tekenen) Hier, misschien kan ik nog iets doen.

Marie-Lou (tekent het papiertje) En nu?

Duivel We zien wel!

Nul-Een (op en slaat iedereen een stempel op het voorhoofd) De barcode. Proficiat, jullie zijn nu officieel lid van de zaak hier. (terug af)

Duivel (een tevreden blik) Zie zo, dat is dan ook weer in orde. Jullie mogen blijven.

Marie-Lou En anders?

Duivel Onderdelen of vuur 2000.

Marie-Lou Je beloofde toch...

Duivel Beloofde ik iets? Dat is toch zeker mijn gewoonte niet. (af)

Marie-Lou (kordaat naar de parlofoon, drukt op verschillende knopjes) Jérone, het is met Marie-Lou hier. Ik kan zonder mijn man niet leven (snikt het uit) Ik zal alles voor je doen, als...

Jérone (parlofoon) Omdat je een mooie vrouw bent, maar je man begint al te stinken... Heeft hij niet een stuk in zijne kraag gehad? Om eerlijk te zijn: ik weet niet meer hoe hij terug in mekaar moet gezet worden. Zijn linkerhand draait altijd naar rechts en zijn rechterhand draait naar links. Het haar op zijn armen moet dat naar boven of naar zijn buik toegedraaid worden? Kun je mij niet wat helpen?

Marie-Lou Wat moet ik doen?

Jérone Kom eens af. De derde deur links. Ik verwacht je.

Marie-Lou (weg van parlofoon, twijfelt, stapt dan naar de uitgang, af)

Jean-Paul (zet zich, ook Ilse zet zich) Dat noem ik nu eens echte liefde.

Ilse Waar zijn we nu terecht gekomen. Wat staat er ons nog allemaal te wachten.

Jean-Paul Ik zou hier weg willen. Terug naar dat strand met die heerlijke cocktails. (maakt dansbewegingen)

Ilse Jij bent ook de strafste niet. Jij bent een man en jij had met Marie-Lou moeten meegaan. Mannen zijn toch beter in die dingen.

Jean-Paul Ik heb geen problemen. Mijn armen en benen hangen nog goed vast.

Ilse Hoelang nog?

Jean-Paul Ik heb dorst. (recht naar kastje onder de trap, opent deurtje, neemt 1 cocktail en stapt naar de tafel)

Ilse En ik? Heb ik een houten kop?

Jean-Paul (blijft staan, glimlacht) Een houten kop? Nooit aan gedacht. Zou kunnen.

Ilse Ik heb ook dorst, pummel.

Jean-Paul Professor pummel, wil je zeggen. Als je het zo vriendelijk vraagt. (Neemt ook voor Ilse een cocktail en stapt naar de tafel toe, zet zich) Gezondheid.

(beiden drinken)

Jean-Paul Toch gezellig zo. Wij met z'n tweetjes... Romantisch! Wuivende palmtakken, exotische stranden...

Ilse Wulpse meiden...

Jean-Paul (kijkt naar Ilse) Neen. Huis tuin en keukentoestanden. Wulpse meiden...
Wanneer ga je je eens deftig kleden?

Ilse (weent) Ik zie het niet meer zitten. Wat staat ons nog allemaal te wachten?

Jean-Paul We zijn toch samen.

Ilse Ik verlang toch zo naar mijn poezen. Wie zal ze nu eten geven?

Jean-Paul Misschien krijgen die alleen maar honger als jij er bent.

Ilse Hondenbeul.

Jean-Paul Poesjesbeul wil je zeggen. We kunnen toch samen een potje vrijen?

Ilse (geen antwoord)

Jean-Paul (kijkt naar Ilse) Alleen: ik weet niet hoe ik er aan zou moeten beginnen. Het is hier veel te warm.

Ilse Trek je schoenen uit. Dat is een eerste stap naar exotische handelingen.
Gevoelens moeten ergens een startimpuls krijgen.

Jean-Paul Als het met de geur van mijn voeten moet beginnen dan is er toch een hele weg af te leggen.

Ilse Mannen willen meteen over de borsten wrijven en met de andere hand... Vrijen is een lange weg bewandelen.

Jean-Paul Zonder schoenen dan.

Ilse Op blote voeten, sul.

Duivel (op, al lopende: hij is aan het joggen, doet wat stretchoefeningen aan de trappen, kijkt moe naar het koppeltje, blaast lucht uit, neemt een stoeltje en zet dat in het midden van het podium, neemt een cocktail en drinkt genietend) Tegen het uitdrogen. Gezellig.

(geen antwoord)

Duivel Gezellig. (kijkt nadrukkelijk naar het tweetal, Ilse en Jean-Paul kijken ieder naar een andere kant) Jullie zijn niet zo best gelukkig. Het is hier toch uniek. Alles wat je je maar kunt verdenken, is hier aanwezig. Wat je op die verdomde aarde van jullie niet hadden, is hier binnen handbereik.

Ilse Wij hebben het niet gevraagd om naar hier te komen. Wij zijn geschaakt.

Duivel (recht, wandelt rond) Ik ook niet. Op zeker moment was er hier een plaatsje vrij en ik werd aangeraden te solliciteren. En al voor het examen begon, wist ik dat ik de plaats zou krijgen.

Jean-Paul Jij was de enige kandidaat.

Duivel De enige geschikte kandidaat. De anderen waren te gek of onbekwaam.

Ilse Als je dan toch zo bekwaam bent: hoe kunnen we hier weg?

Duivel Die vraag heeft nog niemand gesteld. Het is hier hemels in de hel. Uniek. Geen prijsstijging van de brandstof, geen schommelende gezondheidsindex, geen seizoensveranderingen. Alles eeuwig hetzelfde.

Ilse En eten?

Duivel Hebben jullie nog niets te eten gehad? O, ja, dat is waar ook: de eerste dagen is dat niet voorzien. Eerst acclimatiseren. Maar dan!...

Jean-Paul Wat?

Duivel Lekker, lekker!

Ilse Een lekker ijsje: twee bollen vanille en een bolletje chocolade-ijs, met slagroom.

Duivel (lacht) IJsjes? Dat kan hier niet. Het zou allemaal smelten.

Ilse Zo warm is het hier toch niet?

Duivel Hier niet, maar buiten. Ja, dat is waar ook: jullie zijn nog niet ingedeeld in een van de werkgroepen.

Jean-Paul Wat is er dan wel te eten?

Duivel Alles wat je je maar kunt bedenken.

Jean-Paul Tomatensoep met balletjes, frietjes met stoofvlees...

Ilse Met mayonaise.

Duivel Jullie zullen nog versted staan. (vertrouwelijk) Het is hier beter dan in de hemel. Daar eten ze alleen maar rijstpap en botermelk. En als nagerecht: afwaswater.

Ilse Dat is toch beter dan niets.

Duivel Hier kan je naar hartelust cocktails drinken. Na de zesde word je een beetje dronken en na de tiende begin je te zweven. Héérlijk!

Jérone (door parlofoon) Baas? Hallo, baas?

Duivel (draait zich naar de parlofoon) Ja?

Jérone Ambetante situatie, baas!

Duivel Rustig, Jérone!

Jérone Ik zie het niet meer zitten baas en dat vrouwmens loopt hier maar te panikeren, te blèren en te blèren!

Duivel Stuur haar terug en denk er aan: slechts twee armen en twee benen. De armen staan van boven en de benen van onder.

Jérone Ik heb er halverwege een tuinslang aangezet, een soort voet zonder tenen.

Duivel Vooral tijdig activeren. Als er geen bloed meer uitkomt, dan is het te laat.

Jérone Dan heb ik meer werk in het magazijn, hé, baas.

Duivel Stuur die vrouw nu maar naar hier.

Ilse Wat is dat allemaal? Jullie verknoeien het huiselijke geluk van die twee mensen. Herwig en Marie-Lou dat was een goed stel.

Duivel Mevrouw, was een goed stel. Alles wat je meemaakte gebeurde op de aarde, hier is het...

Jean-Paul Een eiland.

Duivel ... de hel. Andere bazen, andere gewoonten. En wij doen heus wel onze best, maar onze middelen zijn beperkt. In de hemel (wijst naar boven) is er meer mogelijk. Ze hebben daar geen volk en de budgetten zijn ruimer. Wij werken met een soort Vlaamse budgetten: klein en te laat uitbetaald. (gemoedelijk naar Ilse toe) Het komt wel weer goed. Het komt hier altijd goed.

Ilse Voor de wisselstukken, zeker!

Marie-Lou (op, wenend, wanhopig) Mijne lieve man. Mijn oogappel, mijn bloemkool, mijn chou, mijn... Hij gaat dood.

Jean-Paul Dat is erg. Als hij al dood was, dan viel dat wel mee. We moeten nu eenmaal sterven. En de ene zijn beurt komt vroeger dan de andere.

Marie-Lou (naar de duivel toe) Kun jij daar nu niets aan doen?

Duivel Neen. Nul-Een heeft jullie naar hier gebracht, er is wat misgelopen en nu zou ik de problemen moeten oplossen... Ik ben in de eerste plaats oppervuurmeester. (wijst naar de vier lampen: 500, 1000, 1500, 2000.) Ik moet zorgen dat het vuur op de verschillende plaatsen voldoende warmte geeft. En als ik tijd heb, dan kan ik me met liefdadigheid bezig houden. (naar Marie-Lou toe) Jammer dat ik je

man nooit gekend heb. Anders had ik misschien genegenheid voor die kerel. En als ik genegenheid voel, dan wil ik misschien wel iets doen.

Marie-Lou Die Jérone is een bruuut...

Duivel Een domme kracht, ja...

Marie-Lou Zoals hij met die hamer en dat bijl te werk gaat. Heeft die geen kleiner gereedschap?

Duivel Vroeger was hij als een horlogemaker, maar alles duurde te lang. Eigenlijk zijn het maar de zeldzame gevallen die hij moet bewerken en voor als het tegenslaat is het magazijn de oplossing. Er komen hier zoveel mensen binnen en op eentje kan ik toch niet zien. En wat is er speciaal aan je man?

Marie-Lou Dat ik hem graag zie en dat er zo maar een man bestaat.

Duivel Bestond, wil je zeggen.

Marie-Lou Je hebt mij toch beloofd dat jij ...

Duivel Slaap op je twee oren, mevrouwke. Als het echt zou tegenslagen: dan ben ik er nog. Ik heb een grenzeloze liefde. Een verlangen om bergen te verzetten. (neemt Marie-Lou bij de hand, vertrouwelijk) Er was eens iemand die niet meer eetbaar was en die is dan toch maar aan de praat geraakt. Jérone doet wonderen. Anderzijds slaagt hij soms van dommigheid met zijn hamer op zijn kop. Hij heeft een kop als een kokosnoot: dik en met een beetje haar erop.

Marie-Lou Je zou toch nog eens naar Jérone kunnen bellen, een laatste poging...

Duivel (geeft Marie-Lou een zoen en stapt naar de parlofoon) Jérone!

Jérone (off) Ja, baas?

Duivel Hoe zit dat nu met die man met dat dubbel achterwerk?

Jérone Wie, baas?

Duivel Die met dat dik gat, lomperik!

Jérone (even stilte, dan lacht Jérone) Ik moest even nadenken, baas. Dat achterwerk is wel héél wat dunner geworden. Maar...alles is prima. Alles op zijn plaats en hij reageert normaal.

Marie-Lou (gelukkig) Hij leeft. (omhelst iedereen)

Jean-Paul Een kamerplant leeft ook!

Duivel Mooi! Breng hem naar hier!

- Jérone (off) Hij is nog niet waterdicht, baas. Hij zit ook nog in een soort coma.
- Duivel Vooruit! (parlofoon uit, naar de poort, kijkt uit naar Jérone, blijft daar staan wachten)
- Marie-Lou Wat ben ik blij! Mijn man leeft. (vertrouwelijk tot Jean-Paul en Ilse) Nu hier nog weggeraken en alles is in orde. Die hel is niets. (kijkt naar Jean-Paul) Hoe komt het dat wij in de hel terecht gekomen zijn? Waarom de hemel niet?
- Jean-Paul De hemel moet je verdienen en de hel krijg je gratis. Jij hebt je man te veel gepest en zelf je vrijheid genomen. Jullie hebben te weinig samengedaan.
- Marie-Lou Daar zou je nog van verschieten.
- Jean-Paul Het zal wel eerder beperkt gebleven zijn in tijd.
- Ilse (fluistert) XXL30. Met zo een karretje terug naar de aarde.
- Duivel (kijkt met welbehagen naar de opening langswaar Jérone verwacht wordt. Geluid van knarsende wielen.)
- (Jérone op. Hij ziet helemaal zwart en zit onder het bloed. Hij trekt een plateau op vier wielen voort. Op het plateau staat Herwig. Hij is echter niet te herkennen. Zijn linkerhand steekt gewoon vooruit, maar zijn rechterhand steekt op schouderhoogte achteruit. Zijn linkervoet wijst naar achteren en zijn rechervoet naar buiten. Zijn hoofd kent twee gezichten, waarvan een vrouwengezicht naar achteren, het andere gezicht heeft een lange neus en. Op het wagentje is een bevestiging voorzien zodat Herwig goed kan blijven staan, onbeweeglijk. Verder is zijn lichaam omwonden met wc-papier. Jérone zet Herwig in het midden van het podium en kijkt bewonderend, als een kunstenaar, naar Herwig)
- Jérone (Maakt een buiging, net als dresseur die net een geslaagd nummer gebracht heeft en nu naar applaus hengt.) Uniek spektakel, dames en heren!
- Duivel Een prachtstuk!
- Jérone Alleen al dit gevaarte van ruststand naar sta-recht-stand veranderen is een prestatie!
- Jean-Paul Kruip met zoiets maar in bed.
- Duivel Wij hebben ook verticale bedden met dubbele vering.
- Marie-Lou (draait rond, bekijkt aandachtig)
- Jérone Dat is toch jouw man, niet?
- Marie-Lou (stapt verder rond Herwig, aandachtig)

Jérone Tevreden? En voor de sex heb ik er een stukje tuinslang aangedaan. Het originele geval was een prematurke. Ik heb aan alles gedacht, niet? En als je bij hem niet terecht kunt, dan ben ik er ook nog.

Jean-Paul Jij hebt ook tuinslang van dezelfde rol, zeker?

Duivel (tot Jérone) Kan hij ook praten?

Jérone Zeker. Praten als een ekster.

Duivel Als een man, bedoel ik!

Jérone Zijne uitleg trok vroeger ook al op niet veel. Hij heeft heel zijn leven verteld. Als je geen armen en benen hebt, praat je gemakkelijker! Je wordt door niets gehinderd.

Marie-Lou (vertrouwelijk) En wat wist hij zo al te vertellen?

Jérone Vrouwen, kindje. Vrouwen. Ik denk dat hij met heel de wereld gevreeën heeft. Er moeten er hier wel tientallen zitten die met hem intiem contact hadden. Als hij ergens zijn hoofd liet zien, riep men zeker papa op hem.

Jean-Paul (tot Marie-Lou) Zo te zien...zal hij niet veel meer overhebben om de rest van de jaren mee te vullen. Eens alles opgebruikt is...

Ilse En hoe moet het nu verder?

Jean-Paul Laat hem daar maar een tijdje staan. Een prachtig beeld.

Jérone Ik kan er ook een van die uitstekende stukken afdoen. Zo met een (doet alsof hij een bijl vastheeft) goed gemikte slag, hop en het is zo gepiept.

Duivel Misschien moet je aan die handen wel iets doen.

Jérone (grijpt een hand vast en gaat er aanhangen- onder die kunstmatige hand die naar achter wijst, staat een metalen steunpunt. Jérone blijft aan de hand zwieren.) Stevig gemaakt, zie je! (terug op de grond)

Duivel Met één slag van je bijl?

Jérone Als het met één slag niet lukt, dan steek ik hem in de fik en dan plooit alles vanzelf.

Marie-Lou Maar dan heb ik geen man meer. Jullie praten wel over mijn man, weten jullie dat? (tot Jérone) Mijn levenspartner. De bron van al mijn vreugde.

Jérone En je hebt de laatste vijf jaar niet meer gelachen...

Marie-Lou Zie hem daar nu staan... (weent, wil hem strelen, maar ze durft hem niet aanraken) (kwaad tot Jérone) Jij hebt mijn leven kapot gemaakt.

Jérone Sorry. Hij was dood toen hij hier binnengebracht werd. Ik ben wel een handige Harry, maar van een vogelverschrikker kan ik geen man maken, een echte man bedoel ik. (bekijkt Herwig) Je kunt hem wel mee naar de wc nemen.

Marie-Lou Mijn man! Wat moet ik zonder hem?

Jérone Ik heb nooit een vrouw gehad en ik voel me ook goed. In het slechtste geval wil ik wel met je vrijen.

Duivel Jij, vrijen?

Jérone Alles kan geleerd worden. Vooral met de handen werken, hoor ik zo al vertellen.

Duivel Marie-Lou geniet mijn voorkeur. Ze is mijn type.

Jérone Ik heb geen type. Alle vrouwen zijn goed genoeg voor mij. Ik zou toch maar vrijen als het licht uit was. En al doende leert men.

Marie-Lou Jullie lijken mij speelgoedmateriaal. Jullie zijn ersatzmannen. Jullie (Duivel en Jérone) komen samen nog niet tot aan zijn voeten.

Jérone Wij zouden hoger beginnen.

Marie-Lou Jullie hebben geen hart.

Duivel Dat heb je bij het vrijen niet nodig. Kussen doe je met je lippen (tuit lippen) en de rest met je handen.

Jean-Paul En kan hij zingen?

Duivel Als hij zijne mond kan opendoen wel.

Jérone Ik kan er misschien mijn bijl wel eens tussen zetten.

Marie-Lou Bruut.

Jérone Ik heb je man gered.

Marie-Lou Dat zie ik. Een mummie heeft er niets aan.

Jérone Ik heb er wel nog wat werk aan, maar het komt wel goed. Dat wc-papier is maar een voorlopige oplossing, om alles goed bijeen te houden. En waarvoor moet je man nog dienen?

Duivel Straks krijgen jullie een eigen kamer met zicht op het helle vuur. Dat is een voorrecht. Je kunt je man dan op een verhoogje zetten, dat maakt bloemen overbodig. Hij is dan de hele dag voor jou alleen. Je kunt hem strelen zoveel als je maar wilt.

Jérone (streelt Herwig, die onverstaanbare klanken uit) Met liefde kom je het verst.

Ilse (onderzoekt Herwig) 't Is toch nog een ferme vent!

Jean-Paul Dat is Ambiorix ook. Die staat daar al jaren in Tongeren. En de duiven kakken er op.

Ilse (vernietigende blik naar Jean-Paul)

Jérone (onderzoekt Herwig) Die armen moet ik nog eens behandelen, misschien met coca cola.

Marie-Lou (naar de duivel toe) Hoe moet het nu verder?

Duivel Wij regelen dat wel. Iedereen hier moet gelukkig zijn.

Marie-Lou Wat ben ik met een kapstok? Hoe kan ik dan gelukkig zijn?

Duivel Rome en Parijs zijn ook niet op een dag gebouwd. Geef alles zijn tijd. Je hebt nu terug een man, en hij kan al rechtop staan. Het is voor ons ook niet plezant. Het komt wel goed.

Jérone (rijdt met Herwig rond) Zie je wel: hij beweegt al!

Jean-Paul En straks kan hij zingen. (zingt enkele regels van een liedje dat op dat moment populair is)

Marie-Lou (kwaad) Je moet er niet mee lachen! Het was toch je beste vriend.

Jean-Paul Vroeger, voordat hij met je getrouwd was.

(een arm van Herwig beweegt even)

Jérone Hij beweegt al.

Jean-Paul Dat zei die soldaat ook waarvan men zijn plassertje had afgeschoten in de oorlog en dat ding door een stukske hout had vervangen. Hij beweegt al, riep er iemand, maar het waren de houtwormen die er leven inbrachten!

Marie-Lou Zot!

Jean-Paul Zo een man is het summum. Hij is er altijd en je hebt er geen last van. Wat ben je met een man die altijd maar gaat biljarten of pinten pakken?

Duivel (monstert Herwig, is niet tevreden van het resultaat.) We zullen een echte beenhouwer moeten engageren. Zeker voor de rare gevallen. (naar Marie-Lou toe, vertrouwelijk) Het spijt me echt, mevrouw Marie-Lou.

Jérone (voelt zich benadeeld) Wil je soms zeggen dat ik...

- Duivel Zwijg! Ik was aan het woord.
- Jérone Maar ik heb er wel dag en nacht aan gewerkt. Ik protesteer.
- Duivel Dat kun je op de wc doen, daar hoort niemand je. (legt Jérone met grote gebaren het zwijgen op. Jérone bekijkt daarop Herwig en vindt dat alles goed vastzit, kijkt uitdagend naar de Duivel, Duivel wil indruk maken op Marie-Lou.) Je man verdiende beter. Weet je: het is uitzonderlijk dat er hier iemand komt waaraan het een en ander ontbreekt. Gewoonlijk gaat men dood op aarde, na een zondig leven, en komt naar hier met de Kilopost van de Post, krijgt men een oneindig duivelsleven, leeft hier in onderdanigheid en erkent mij als meester van de hel. (naar Marie-Lou toe) Ik zal goed voor je zorgen.
- Ilse Laat je niet doen, Marie-Lou. Je man leeft nog: twee mannen, dat is er een te veel!
- Jean-Paul Jaloers, vrouwtje? (tot Duivel, wijst naar Ilse) Van mij mag je ze hebben! (Ilse kijkt vernietigend, Jean-Paul stelt zijn zin bij) ...Ten minste voor een tijdje. Dan heb ik terug tijd om te gaan vissen.
- Marie-Lou (tot Duivel) En nu? Wat moet er nu gebeuren?
- Jérone Ik maak er terug onderdelen van. Rek 23A en 24B: daar is nog genoeg plaats! (neemt bijl en wil er meteen aan beginnen, op dat moment komt er een onverstaanbaar geluid uit Herwig, iedereen hoort het, Jérone kijkt toe met de bijl in de hand, iedereen kijkt naar Herwig.)
- Herwig (sterker geluid) Sm.... (geluiden alsof hij moet overgeven) Sm...oooo (even is het stil, dan heel luid) Ik lust smoutebollen SMOUTEBOLLEN (en dan is het terug stil. Jérone laat de bijl vallen, loopt weg van de schrik, ook de Duivel en de anderen doen een stap achteruit.)
- Marie-Lou (nadat zij van de schrik bekomen is, armen omhoog heel luid) HIJ LEEFT ! HIJ LEEFT ! (dan valt ze bewusteloos, men kijkt naar haar)

EINDE DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF

De Duivel zit aan een tafeltje met een dikke sigaar en blaast ronde rookkringetjes voor zich uit. Hij geniet ook van een drankje en op zijn tafeltje staan borrelhapjes. Een zacht muziekje speelt. Hij zet de muziek wat stiller en geniet verder van zijn sigaar. Maakt enkele danspasjes, zet zich, kijkt voor zich uit. Hij streelt de medailles die zijn borst sierden. Lacht zelfvoldaan. Geniet.

(Nul-Een op met in zijn hand een papiertje. Hij blijft voor de Duivel staan en wacht af.)

Duivel En? Komt er nog wat van?

Nul-Een Jij hebt mij gevraagd?

Duivel Neen.

Nul-Een (toont papiertje) Ik dacht...

Duivel Denken is niet voorzien voor jou. Jij hoort tot het uitvoerende personeel. Al word je wel algemeen geacht, ... door sommigen. (recht, blaast rookwolken voor zich uit en zelfs opzettelijk in de richting van Nul-Een) Waarom zou ik je gevraagd hebben?

Nul-Een (wijst naar papiertje) Maar hier staat toch...

Duivel (naar papiertje toe, doet alsof hij dat leest, lacht) Plezant!

Nul-Een Niet dus...

Duivel (citeert uit briefje)... mijn oprechte gevoelens voor jou zijn de laatste dagen toegenomen. Ik brand...(kijkt naar publiek) Natuurlijk dat ik brand...

Nul-Een Dan is dan toch waar...

Duivel IK BEN GEEN HOMO! Ik doe het alleen maar met vrouwen.

Nul-Een Je kunt toch van afwisseling houden...

Duivel Zeker, maar niet van dit soort afwisseling. Homozijn is een levenshouding. Een soort roeping. Mijn roeping ligt op een ander vlak. Ik doe het alleen met vrouwen, die het zelf ook graag hebben.

Nul-Een Dan staan ze in rijen aan te schuiven?

Duivel In mijn gedachten, ja. Velen voelen zich geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Het gaat niet meer zo best, Nul-Een. Alles heeft zijn tijd. Alhoewel...(zet zich, wijst naar briefje) Er moet een grappenmaker aan het werk zijn geweest. Steek dat vodje weg.

Nul-Een (steekt papiertje weg, ontgoocheld) Ik had gehoopt...

Duivel (troostend) Hier leven wij van ontgoochelingen, Nul-Een. En als je daar niet mee kunt leven, dan heb je het hier niet naar je zin.

Nul-Een Ik ben best tevreden, chef. Best tevreden.

Duivel (zet muziek af, kijkt naar publiek)

Nul-Een Mag ik mij een drankje inschenken?

Duivel (gebaar alsof hij zich maar moet bedienen, Nul-Een schenkt zich een cocktail in, drinkt.) Nu je hier toch bent...hoe zit dat nu met die vier van ...(naam van dorpje waar de voorstelling doorgaat), stellen ze het goed in hun appartement?

Nul-Een Drie plus één, wil je zeggen...

Duivel Eigenlijk had ik liever dat die man van die Marie-Lou naar de afdeling magazijn gebracht werd, maar daar zal Jérone nu niet meer mee akkoord gaan. Hij beschouwd het zo een beetje als zijn levenswerk. En ik wil hem niet ongelukkig maken. Is hij definitief dood of is hij nog gedeeltelijk actief?

Nul-Een Die Marie-Lou is een echte pruim wil je zeggen?

Duivel (kwaad) Blijf binnen je kringetje, Nul-Een!

Nul-Een Het is een beetje uit de hand gelopen, chef. Die dikke was bezopen als een varkentje. Hij is zelf uit mijn XXL25 gesprongen. Ik dacht dat hij zijn leven moe was en heb hem niet willen tegenhouden. Zijn leven had trouwens geen zin meer. Hij deed niets anders dan ruziemaken en zuipen.

Duivel Zo lopen er hier ook rond. Zuipen kan nuttig zijn. Beter zat dan zot. En uitdrogen is nog veel erger.

Nul-Een Die dikke vent is ideaal voor de afdeling wisselstukken. Het schijnt dat hij op de aarde ieder jaar een stier opat. Frieten en biefstuk en bier.

Duivel Wij hebben hier geen stieren. Of toch wel?

Nul-Een Ik zou het niet weten. Soms heb ik wel een eigenaardig gevoel. Die Marie-Lou mag dan wel niet de juiste verhoudingen hebben: zij straalt toch wel iets uit.

Duivel Leeft die knul nu of niet?

Nul-Een Ik peis...

Duivel Jij moet niet peinzen. Ik doe dat voor iedereen die hier rondloopt. Laat die kerel insmeren: we maken er een mummie van.

Duivel Die pot met kattenvet is leeg. Er is geen budget meer voor mummies. Jij hebt het laatste budget opgerookt.

Duivel (kwaad) Mijn inspiratie komt uit mijn sigaren, hoe meer rook, hoe meer inspiratie. Die laatste zending naar de aarde was een ramp.

Nul-Een En nu is mijn wagentje nog kapot ook.

Duivel Wat bewegen, mijn beste. (naar Nul-Een toe) Die twee vrouwen zouden wij onder ons kunnen verdelen.

Nul-Een Wat? Ik zou een van die twee kunnen... (verheugt zich er op)

Duivel Er is natuurlijk ook Jérone...

Nul-Een Die is vroeger houthakker geweest.

Duivel Dit heeft niets met verroeste bomen te maken. Toegegeven: Jérone heeft geen fieling, maar hij is wel origineel. Ik denk dat hij een goede minnaar kan zijn.

Nul-Een Hij is wel een beetje gek, maar dat moet kunnen.

Duivel In de liefde moet je een beetje gek zijn. Vrouwen zijn dol op mannen die een beetje gek zijn. Dat scheidt creativiteit in de liefde. (denkt na) Jérone zou te veel aan wisselstukken denken. Hij is te bruto. Je komt in zijn plaats.

Nul-Een En welke zou ik dan mogen gebruiken?

Duivel (wandelt rond) Ik heb er genoeg van om naar seksfilmpjes te kijken. Ik ben er aan toe om iets te doen. Tastbaars. Liefde bedrijven, héérlijk!

Nul-Een (vertrouwelijk) Is het al lang geleden, baas...

Duivel (dreigend naar Nul-Een) Wat zeg je?

Nul-Een Ik dacht maar...

Duivel Ik neem die Marie-Lou...

Nul-Een Prima, en ik...

Duivel (vervolledigt zijn zin) ...in de voormiddag en na de middag die andere. Dat moet kunnen. Vijfhonderd calorieën per keer, dat is te doen.

Nul-Een En ik dan? Je doet toch je middagdutje en nadien ben je gewoonlijk te moe...

Duivel Dat middagdutje is alleen nuttig als ik me verveel of als ik moet nadenken. Bij seks gebeurt alles vanzelf.

Nul-Een (zet zich ontgoocheld) Ik had gehoopt...

Duivel (bemoedigend) Jij bent er nog niet aan toe. Je hoofd zit vol met andere problemen. XXL30, zegt je dat iets?

Nul-Een (geen antwoord, is ontgoocheld)

Duivel Als je moest kiezen tussen een wip met een vrouwtje of een nieuw exemplaar van de auto van je dromen of een nieuwe fiets: wat zou je kiezen. Een fiets?

Nul-Een (bijna smekend) Een wip, alle dagen.

Duivel Dat is dan in orde. Je valt net naast de hoofdprijs. Pech. En er zijn geen andere prijzen.

Nul-Een Ik bedoel...een wip, ja, maar, ... die XXL30 ...

Duivel Ik ben de slechtste nog niet. (naar barkast onder de trap toe, haalt er een klein geel autootje uit, blaast er op en wrijft met de linkermouw over het autootje en geeft het dan naar Nul-Een.) Een kleintje, maar het kan groeien. Nu kun je er al mee spelen. Als het groter wordt dan heb je een nieuwe sportcar. Gratis.

Nul-Een (neemt autootje aan, bekijkt het, ontgoocheld) Ik weet het niet...

Duivel (autoritair) Wie het kleine niet eert is het grote niet waard. Maak dat je wegkomt.

Nul-Een (geschrokken, naar uitgang, draait zich langzaam om) Zou dat lang duren, chef?

Duivel Wat?

Nul-Een (wijst naar autootje)

Duivel Wat is lang, mijn beste Nul-Een? (doet met handen dat hij maar weg moet gaan)

Nul-Een (kijkt nog eens om, af)

Duivel (naar radio, wil hem aanzetten, bedenkt zich, drukt op kopje) Hallo, Jérone?

Jérone Ha, ben jij het baas?

Duivel Neen, ik ben het! Slaap je nog? Hoe zit dat met die dikke met zijn drie benen?

Jérone Ha, het wc-papier is opgebruikt. Hij staat nu al in de grondverf.

Duivel Die twee engelen die aan het vrijen waren, die...

Jérone Ga verder baas! Ga verder!

Duivel Wel, die hadden een groot probleem. Engelen kunnen van geslacht veranderen, schijnt het.

Jérone En?

Duivel Op het moment waarom alles moest boven water komen, bleek het dat ze alle twee onzijdig waren.

Jérone Dan hadden ze wat moeten wachten, dat doe ik al jaren!

Duivel (lacht) Het feest ging niet door. Ze hebben dan maar een kommetje rijstpap gegeten.

Jérone (lacht) Pech. Toch beter rijstpap dan niets. Salu, baas!

Duivel Hela! Wacht even. Die dikke man...

Jérone O.K. Ik zal hem oplappen. Maar veel zal die Marie-Lou er niet meer mee kunnen aanvangen.

Duivel Dat is niet nodig, beste man. Als het niet anders kan dan zal ik me wel opofferen. Salu! (parlofoon uit, zet muziekje op, zet zich, denkt na)

Engel (op via de deur boven de trap. Zij is verliefd op de Duivel, schuchter) Allelulia, allelulia! (luider) Allelulia!

Duivel (schrikt, kijkt naar de mooie engel, staat recht, sigaar neer, naar de trap toe, enkele pasjes maar) Wat ben je weer mooi vandaag!

Engel (daalt waardig trap af, blijft aan de trap staan) Hier ben ik. (stapje naar Duivel toe) Ik kon het daarboven niet uithouden. Veel te koud en te triestig. Die nieuwe diskjockey speelt alleen maar Beethoven, Bach en Händel. Dat is toch geen muziek voor jonge mensen. Toegegeven: er lopen daar alleen maar van die oude knollen rond. Jij bent een frisse man.

Duivel Vroeger was ik wel beter. Maar: ik ben nog best tevreden van mijn corpus humanus. Ik ben blij dat ik je zie. Ik heb het ook zo druk en al dat gezeur van die nieuwe gasten. De hel is de hel en daarmee uit. Het is hier wel een beetje te warm, maar drinken is daar goed voor.

Engel Ik hou van een beetje warmte, gezellige warmte. Vind je het erg dat ik je zeg dat ik een beetje verliefd op je ben?

Duivel Dat verwondert me. Zo een mooie engel en dan verliefd op een oude generaal (toont medailles)

Engel Mag ik je hand vasthouden? Ik moet met iets beginnen, denk ik zo. (neemt de hand van de Duivel vast, streelt de hand) Je zou met mij meekunnen naar de hemel, naar een veilig plekje, naast de keuken is er nog plaats. We zouden eeuwig gelukkig kunnen zijn. Jij en ik! (doet verliefd, Duivel houdt de boot af)

Duivel Platonische liefde, dat zou kunnen, maar handelingen...Ik heb dat allemaal een beetje verleerd.

Engel Het moet niet veel zijn. Eerst een beetje dansen, dan wat dichters tegen elkaar. (doet enkele danspasjes met Duivel die zich laat meeslepen) Dan...maar je ziet mij niet graag, voel ik, of voel ik fout?

Duivel Ik voel niets.

Engel Dat moet nog komen. (drukt zich tegen de Duivel aan, enkele danspasjes, stopt, kijkt naar Duivel) Vrijen, wat is dat eigenlijk?

Duivel (lacht) Vrijen? Het grote werk met alles erop en eraan?

Engel Zoiets.

Duivel Ja, hoe moet ik dat uitleggen. (denkt na, dan weet hij het) Het is een persoonlijk contact tussen twee personen, die mekaar heel goed vasthouden, zonder dat er lucht tussen de twee lichamen kan komen. Twee lichamen die elkaar samenpersen en elkaars oneffenheden duidelijk voelen. Soms ook een beetje beweging op een bepaald ritme. En dat een tijdje volhouden. Zodra men begint te zweten is het vet van de soep.

Engel En kunnen wij dat nu niet uitproberen? Ik heb tijd genoeg.

Duivel Het schijnt dat engelen onzijdig zijn en dan gaat dat niet.

Engel (wil lang wit kleed opheffen) Ik ben een vrouw met alles erop en eraan. Ik heb gisteren nog gekeken. Zwart haar (wijst naar beneden). Ik wil me helemaal uitkleden en dan met je vrijen. (dringt aan, maar de Duivel is er niet voor te vinden.) Of moeten we eerst samen een cocktail drinken. Ik wil tot het uiterste gaan.

Duivel (verweert zich, loopt naar de uitgang) Jij bent veel te jong voor mij.

Engel Ik ben al drie eeuwen oud.

Duivel Dan ben je te oud.

Engel Kom, leer mij het leven kennen. (naar Duivel toe, die afloopt en vloekt terwijl hij verdwijnt. Engel staat daar alleen ontgoocheld, maakt enkele danspasjes, trap op. Vanaf de trap kijkt ze naar de zaal) Ik zal dan maar een seksboekje lezen. Maar ik kom zeker terug! (deurtje open, Engel af)

Duivel (loert, ziet dat Engel weg is, komt terug op) Begot, ik dacht dat ze in de hemel niets anders deden dan bidden. Zo een engel is misschien niet slecht in het bewerken, maar ...Marie-Lou lijkt mij toch ander materiaal. (naar tafeltje toe) Verdorie, mijn sigaar is uit. (steekt sigaar terug aan, terwijl hij daarmee bezig is, komt Jean-Paul op, hij heeft meer dan genoeg gedronken.)

Jean-Paul (maakt met hand een drinkbeweging naar zijn mond) De tweede keer dat ze mij liggen hebben.

Duivel (een beetje verstrooid) Wat liggen hebben?

Jean-Paul Van de kop en de staart...

Duivel Ja, die nieuwe brouwers...Het eerste van een brouwsel is niet zo sterk, maar het laatste wel. Daar zit pit in.

(Jean-Paul zet zich, alles draait voor zijn ogen)

Duivel Eens een goed stuk in uwe kraag drinken is verrijkend. Je kunt dan vliegen, over heel de wereld. Alles is van jou! (roept terwijl hij omhoog kijkt) Wereld, waar ben je?

Jean-Paul Jij hebt dat ook al eens meegemaakt, zeker?

Duivel Dikwijls. 's Avonds een beetje naar de tv kijken en vermits dat altijd tegenvalt, neem ik dan de fles, of laat ik me vollopen in de receptie van de brouwerij. De linker kraan is water, koud water, maar de rechter kraan is lopend bier. Je hangt er gewoon je bek onder en na enkele seconden hoor je de zee en dan kan je gaan dromen. Dromen van een leven dat je hier niet kunt meemaken.

Jean-Paul Ik wist niet dat jij een drinker was.

Duivel Heb ik je dat gezegd? Het is gewoon een dagafsluiterje, na een drukke werkdag. Je kunt er goed van slapen.

Jean-Paul Ik niet. Bijlange niet. Het is alsof alles draait voor mijn ogen.

Duivel Ogen toedoen, confrater! Gewoon ogen toe.

Jean-Paul Het is alsof ik in een trein zit en dat ik wil afstappen en hij wil maar niet stoppen.

Duivel De tram nemen of een paar glaasjes meer drinken.

Ilse (op, kwaad) Hier ben je dan! Ik heb je overal gezocht.

Jean-Paul Maar niet waar ik zat.

Duivel Hij heeft een beetje te veel gedronken. Hij moest voor zijn werk het nieuwe brouwsel proeven. Ik denk dat het geslaagd is.

Ilse Maar hij heeft een stukske in zijn botten.

Jean-Paul Een héél klein stukske.

Duivel Uitdrogen is veel erger. Als hij er niet doorkomt dan hangen wij hem even op de droogdraad. Hij kan dan rustig uitwaaien.

Ilse Hij is professor! Hij moet het voorbeeld geven.

Duivel Dan is hij goed bezig. Hier tellen geen aardse titels. Wie niet drinkt droogt uit en dan is er niets meer aan te doen.

Marie-Lou (op, heeft ook te veel gedronken.) Ha, hier zijn jullie!

Duivel Marie-Lou! Wat zie jij er beeldig uit.

Marie-Lou Hij is niet om aan te zien. Alsof hij van Mars of zo komt. Zijn voeten staan in de juiste richting, maar zijn armen...En die Jérone is een sadist. Ik kon het niet meer aanzien. Mijn prille liefde is een robot geworden. Een oude robot.

Duivel Wij worden allemaal oud, maar ook wijzer. (naar Marie-Lou toe) Eens we héél oud zijn, blijven we dat ook, hier. Ik leef met je mee. Die Herwig is toch geen spek voor je bek. Heb je er al eens aan gedacht met mij een soort relatie aan te gaan? Ik wil je ondersteunen in deze moeilijke tijd. (neemt haar handen vast, ondersteunt haar)

(Ilse staat bij Jean-Paul. Herwig komt op, kijkt rond, dan met vlugge pas naar Marie-Lou, dan ziet hij dat de Duivel dicht bij haar staat. Hij wil haar omhelzen, maar op dat moment vallen zijn twee armen af.)

(Herwig droeg op het moment waarop hij opkwam een cape, een mantel die zijn bovenlichaam bedekt. Onder die mantel, over iedere schouder, hangt een metalen lat met een gaatje in, een soort knoopsgat. De armen zijn telkens met een pin met een verdikking op het einde in dat knoopsgat bevestigd. Door het metalen voorwerp te bewegen, lijkt het alsof Herwig zijn armen naar Marie-Lou uitstrekt. Wanneer de armen bijna recht zijn duwt Herwig tegen die verdikking in het knoopsgat en de arm valt af. Het is belangrijk dat beide armen gelijktijdig afvallen. De armen moeten ook met dezelfde stof als die van zijn mantel bedekt zijn. Zo lijkt het dat de armen tot het geheel van Herwigs cape behoren.)

Jean-Paul (recht, kijkt naar Herwig) Begot, daar is nog werk aan!

EINDE VIERDE BEDRIJF.

VIJFDE BEDRIJF

Duivel op, netjes gekleed en met een medaille meer op de borst. Hij is gelukkig en wil Marie-Lou veroveren. In de opening blijft hij staan en laat elegant Marie-Lou voorgaan. Zij is ook mooi gekleed. Duivel doet een pasje en draait zich om.

Duivel Zoals je ziet: ook in de hel kan het leven mooi zijn. Je moet je gewoon laten gaan. Jij bent nog een beetje te krampachtig. Je bent een mooie vrouw.

Marie-Lou (lacht) In het land van de blinde is de eenoog koning, wil je zeggen!

Duivel Neen, neen en nog eens neen. De hel is ietsje anders dan die stinkende aarde, waarvan jij komt. Op aarde is het leven voor iedereen die veertig is gewoon voorbij. Je hebt alles gehad. Je leeft alleen maar naar je dood toe. Hier is alles oneindig. Vol variatie en levenslust.

Marie-Lou Zoveel gelukkige mensen heb ik hier nog niet gezien.

Duivel Je hebt nog niet veel mensen gezien, bedoel je. Iedereen kan hier oneindig gelukkig zijn.

Marie-Lou En wat moet je dan doen om gelukkig te zijn?

Duivel Je gewoon laten gaan. Genieten van het leven. Je zou mijn vrouw kunnen zijn. Mijn eerste vrouw. En enige vrouw. Ik heb recht op twee vrouwen. Jij zou echter voldoende voor mij zijn.

Marie-Lou En Herwig dan? Ik ben nog wettelijk met hem getrouwd.

Duivel Op aarde. Hier telt dat niet meer. Hier is totale vrijheid. Je kiest een partner en je begint meteen aan een nieuw leven.

Marie-Lou En je kunt meteen veranderen als het niet klikt.

Duivel Dat zou kunnen. Zie je mij al veranderen? Ik maak je al een hele tijd het hof.

Marie-Lou Niets van gemerkt.

Duivel Ik ben misschien niet zo handig, maar de problemen met je aardse man Herwig hebben je wat uit je lood geslagen. Ik wil jou voor mij alleen.

Marie-Lou Ik weet het niet. Ik kan Herwig zo maar niet afschrijven. Hij heeft mij nodig. Iemand in de steek laten op het meest beproefde moment van zijn leven is niet mooi.

Duivel (denkt na) Neen, dat mag je niet doen. Je kunt hem wat moreel steunen, maar mij je hart toevertrouwen.

Marie-Lou Met twee mannen tegelijk?

- Duivel In de praktijk is het wel ietsje anders. Je zegt niet neen tegen Herwig en je zegt ja tegen mij. Hij zal dat wel opmerken, langzaam maar zeker. Trouwens Herwig is niet meer sekswaardig. Hij kan zijn...plassertje alleen nog gebruiken als waterleiding. Gevoelens heeft hij niet meer. Gelukkig dat alles nu terug op de juiste plaats zit, maar daarmee is alles gezegd. Hij is geen man meer.
- Marie-Lou Maar ik hou nog van hem. Neen, dat kan ik niet.
- Duivel (neemt 2 cocktails en biedt er eentje aan Marie-Lou. Hij drinkt) Je zult het zelf wel merken. Ik moet hem nog indelen voor zijn vast werk. Ik dacht aan de zoutmijnen, de boerderij waar hij naar hartelust koeien kan melken, of de afdeling brandstoffen, of...
- Marie-Lou (denkt na, wandelt doorheen de plaats, drinkt van cocktail, schudt het hoofd.)
- Duivel Je kunt beter met de baas vrijen dan met een nietsnut die voor eeuwig als slaaf moet werken.
- Marie-Lou Neen. (zet zich, kijkt voor zich uit) Wie zegt dat ik nog seks nodig heb?
- Duivel Dat komt wel terug. Seks is op aarde seizoensgebonden. Hier moet het terug openbloeien en dan blijft het voor eeuwig. Eeuwig genieten van de geneugten des levens. Alles voor een gelukkig seksleven is hier permanent aanwezig.
- Marie-Lou Seks is ook niet alles. Vriendschap is belangrijker.
- Duivel Kun je van mij ook krijgen. Zoveel je maar wilt. We zouden mekaar wat beter kunnen leren kennen, reizen maken, bergbeklimmen, skiën.
- Marie-Lou Ik weet het niet. Het zou allemaal kunnen...
- Duivel (toont nieuwe medaille) Ik ben de enige met zoveel medailles.
- Marie-Lou Die lopen er op aarde ook rond, met een heel bos linten. Maar wat wil dat zeggen? Mijn kozijn had wel vijftig medailles. Ik dacht dat hij ze bij een bak Duivel kreeg. Hij heeft ze eens om zijn nek gehangen en weet je wel wat het resultaat was?
- Duivel Men herkende in hem de belangrijkste man van het dorp. Iedereen maakte een buiging voor hem. Hij glunderde...
- Marie-Lou Hij heeft er een stijve nek aan overgehouden. En zijn kop staat helemaal scheef op zijn lijf. Die medailles wogen veel te zwaar.
- Duivel (toont zijn medailles) Echt goud. Gesmolten in vuur 2000, klasse! (toont een voor een zijn medailles) Dit is voor moed en zelfopoffering. De hel stond eens in brand en ik heb de gaskraan dichtgedraaid. En dit...om twaalf vrouwen op een minuut tijd gekust te hebben. En dit...
- Marie-Lou Die stonden op een rijtje te wachten en jij...

- Duivel (na korte aarzeling) Toegegeven...het was afgesproken spel. Nu zou ik dat niet meer doen. Maar het was leuk en deze medaille is daarom waardevol voor mij.
- Marie-Lou Medailles zijn net als nieuwe schoenen. Als je ze niet draagt, weet niemand dat je ze hebt.
- Duivel (naar Marie-Lou toe wil haar hand vasthouden) Jij bent uniek, enig, beter dan een medaille. Jouw waarde ligt heel diep in je. Ik wil...(nog korter bij Marie-Lou, die eerder traag achteruit gaat.)
- Nul-Een (in de opening, achteraan, kijkt, sarcastisch) Stoor ik, baas? (wacht heel even) Niet dus. (op en trekt met een touwtje een klein geel autootje voort. Op het autootje staan de letters XXL30. Hij blijft voor de Duivel staan, kijkt even naar hem, draait zich om, klaar om terug af te gaan.) Met confituur en brood wordt iedereen groot. Dag, baas! (af)
- Marie-Lou Wat is daar de bedoeling van?
- Duivel Zijn rood autootje, waarmee hij de nieuwe gasten naar hier bracht, is in de prak gereden. Ik gaf hem een klein dingetje en dat blijkt nu te groeien. Ooit wordt het misschien groot genoeg om een auto genoemd te worden.
- Marie-Lou Hij is een lieve man.
- (De engel uit het vorige bedrijf op via de deur boven de trap. Ze blijft daar staan, onbeweeglijk.)
- Duivel Hij eet veel boterhammen. (terug naar Marie-Lou toe)
- Engel (maakt geluid om zich te laten opmerken, omdat er nog geen reactie komt) Hallo! Ik ben hier weer!
- Duivel (kijkt geschrokken rond en ziet dan Engel staan)
- (Marie-Lou kijkt héél verwonderd naar de engel.)
- Marie-Lou (tot Duivel) Jullie wonen net naast de hemel? Ik dacht dat jullie met de Noordpool en de Zuidpool te vergelijken waren.
- Duivel (gestoord door de opmerking van Marie-Lou) Ze doen daar soms de was en de strijk voor ons, voor het kaderpersoneel, wil ik zeggen.
- Marie-Lou Ze is héél mooi.
- Duivel En ze is verliefd. Ben jij soms kandidaat?
- Marie-Lou Ik ben alleen voor de mannen beschikbaar. Voor echte mannen.

Duivel (voelt het wat warm onder zijn voeten: hij moet van Engel niets hebben) Ik ga maar eens op inspectietoelt! (vltug af)

(Engel komt van trap af, blijft op afstand van Marie-Lou staan, kijkt naar haar, denkt er even aan om terug weg te gaan, draait zich om, kijkt naar Marie-Lou, vriendelijk.)

Marie-Lou Wat kan ik voor je doen?

Engel (naar Marie-Lou toe, weent, Marie-Lou troost haar) Ik ben verliefd en (wijst naar de plaats waar de Duivel verdween) hij...

Marie-Lou Hij is geen echte man. Hij weet niet wat liefde is. (nodigt Engel uit om te gaan zitten, wat ze ook doet)

Engel Neen? Ik dacht toch... in de hemel lopen alleen maar priesters en gepensioneerden rond. Ik heb een man nodig.

Marie-Lou Een man? Wat kun je daar mee doen?

Engel Van alles, denk ik. (recht) Denk ik toch...

Marie-Lou Jij bent veel te goed voor een man. Mannen willen alleen maar profiteren.

Engel (heftig) Van mij mogen ze profiteren! In het begin toch... Liefde voor eeuwig!...

Marie-Lou (denkt na, plots weet ze het) Een man? Ik denk dat ik er wel eentje ken. Een echte man.

Engel Dat zou leuk zijn! En ...

Marie-Lou (fluistert wat in het oor van Engel, die eerst bedenkelijk kijkt en dan plots gelukkig schijnt te zijn.) Schrijf een briefje en de rest doe ik wel.

Engel Ik heb al een briefje geschreven. Alleen de naam ontbreekt nog. (toont een briefje)

Marie-Lou (neemt briefje aan) De rest doe ik wel. Of het zal meevallen, hangt natuurlijk ook van jou af.

Engel Ik zal hem iedere dag duizend kussen geven. (geeft Marie-Lou een lange kus) Zo duizend, wat vind je hiervan?

Marie-Lou Hij zal uithongeren of omkomen van de dorst.

Engel Tweehonderd dan?

Marie-Lou Zo iets. Ik regel dat wel!

Engel (wil Marie-Lou nogmaals een lange kus geven, Marie-Lou weert af.)

Marie-Lou Hoe kan hij je bereiken?

Engel (wijst naar parlofoon) Met dat ding. Ik zal de telefoniste van de hemel wel verwittigen. (naar de trap, draait zich om) Zal hij wel...

Marie-Lou Zeker.

Engel En zal het echte liefde zijn, voor eeuwig?

Marie-Lou Het zal toch een tijdje duren. Hij verveelt zich en liefde is dan nuttig.

Engel (naar Marie-Lou toe) Mag ik je met een kus bedanken?

Marie-Lou Zeker, later. Ik ga nu het briefje afgeven. (af)

Engel (maakt enkele danspasjes, blij, naar de trap toe, vlug de trap op.) Echte liefde. En Sint Pieter mag het huwelijk inzegenen. Ik zal alle dagen kunnen kussen! (af)

Duivel (kijkt goed rond of Engel weg is, op, gerust) Liefde is niet te vergelijken met een bord soep eten. (kijkt naar de vier lampen, ziet dat alle lampen plots even flikkeren, is verbolgen, naar parlofoon toe) Jérone! Uilskuiken!

Jérone (off) Ben jij het baas?

Duivel Neen. Wie...

Jérone Dan is dat verkeerd verbonden. (geluid dat hij de verbinding verbreekt)

Duivel (drukt terug op knopjes) Natuurlijk ben ik het, uilskuiken! Wat gebeurt er daar allemaal?

Jérone (off, onverschillig) Moet ik dat nu weten, baas? Opleiding personeel zeker!

Duivel Ga vlug kijken en rapporteer!

Jérone (off) Ik ben maar magazijnier, baas.

Duivel Vlug of ik snij je oren af!

Jérone (sarcastisch) Omdat jij het zo vriendelijk vraagt, baas.

Duivel (kijkt rond, alles is terug normaal, hij zet zich, terug recht, neemt cocktail, zet een muziekje op, neemt een sigaar, geniet, blaast rookkringetjes omhoog)

(Nul-Een, Nul-Twee en de twee vrouwelijke wachters op. Ze zijn speciaal gekleed als duivels, met horens, in een strak eindelijk pak in oranje kleur met vlammen, de duivelsstaart is nog weggeborgen, wordt later tijdens het dansen uitgehaald.)

Nul-Een (ziet Duivel, die zich verwonderd afvraagt wat dit te betekenen heeft) Het is vandaag een feestdag, baas.

Duivel Jullie maken maar feestdagen bij. Als jullie niet graag werken...

Nul-Een Juist, baas! (naar parlofoon toe, draait aan knopjes en er weerklinkt muziek. Eerst rustige muziek waarop ze een kringdansje kunnen doen, maar het ritme en tempo veranderen, op zeker moment halen ze allemaal hun duivelsstaart uit, zwaaien er mee. De staart wordt zo een wezenlijk deel van de dans. Ze dansen fanatiek, als in trance, na de dans vallen ze allemaal doodmoe neer en blijven liggen. Tijdens het dansen flikkerden de lampjes soms even.)

(plots weerklinkt een knal, dan een luidere knal, dan meerdere knallen na elkaar en meteen komt er langs alle kanten rook op, op het grote scherm ziet men duidelijk een groot vuur dat van een vuurspuwende berg kan komen, ook de belichting wordt geel en rood: het lijkt alsof de hel in brand staat. De Duivel en de dansers vluchten weg. Na een korte periode komen Jean-Paul en Herwig op, met verbrande kleding die aan flarden is gescheurd. Ze strompelen naar de stoelen.)

Jean-Paul (en Herwig zetten zich, naar adem happend, Jean-Paul betast Herwig) We leven nog. We leven nog!

Herwig Maar de rest...Heel het spel hier is afgebrand. Waar zijn ons vrouwen? En die schone grieten die bij ons waren?

Jean-Paul We zullen ons diploma van vuurmaker niet krijgen.

Herwig Ze zullen ons naar Jérone sturen, naar het magazijn van de onderdelen. Ons leven hier is voorbij, schoonbroer.

Jean-Paul Jij hebt het verknoeid! Jij dacht dat het vuur niet echt was en wilde er in gaan zwemmen. Ik hoorde je schreeuwen van de pijn en toen heb ik op wat knopjes geduwd. Ik dacht als er maar eentje bij is dat werkt...

Herwig Alles in de fik!

Jean-Paul Ik kon je toch niet laten opsmoren. Jij bent wel een zak maar...

Herwig Dorst! Ik heb dorst! (naar kast toe, haalt er twee cocktails uit, geeft er eentje aan Jean-Paul en samen drinken zij die cocktails ineens uit en zetten zich op de stoelen.)

Duivel (op, razend kwaad, ziet de twee zitten) Verdomme, verdomme, hier zijn jullie! Crapuul, uitgedroogde haringen, (ijsbeert heen en weer voor hun tafeltje) duivelse schijters, nietsnutten, leeglopers, profiteurs, lomperiken, (even heel korte pauze) crapuul, uitgedroogde haringen...

Herwig Dat heb je al gezegd. (herneemt tirade van Duivel) ...duivelse schijters...

Duivel (dreigend naar Herwig) Met jou heb ik nog een eitje te pellen. Jij hebt heel onze prachtige installatie naar de hel geholpen. Jaren hebben wij dit instituut opgebouwd, steen voor steen, dag na dag, uur na uur. Wij hebben gewerkt en gezwoeigd en jij, jij...

Jean-Paul Wij hebben gewoon pech gehad. We waren in opleiding en we hebben leergeld betaald. Het spijt ons. Zo hebben wij het niet bedoeld.

Duivel Zwijg met je goede bedoelingen. Ik heb deze hel met handen en voeten opgebouwd; en ik heb er ook de nodige medailles voor gekregen. Ik dacht: mijn broodje is gebakken. Jullie hebben mijn droom, mijn levenswerk vermoord. Voor eeuwig kapotgemaakt. Ik stuur jullie naar een andere hel.

Jean-Paul Zijn er dan meerdere hellen,

Duivel Ja, dit is maar een van de vele plaatsen waar zondige mensen kunnen branden, branden zeg ik wel. Ik had wat compassie met jullie omdat ik jullie vrouwen lief en behandelbaar vond, daarom mochten jullie een opleiding als vuurmeester volgen. Maar jullie zijn crapuul, uitgedroogde haringen, ... (naar kast toe, neemt een cocktail, drinkt die ineens uit)

Jean-Paul (zachtjes) En wij dan...(wijst naar cocktail)

Duivel Stik maar, jullie. Mijn levensdroom...

Herwig Alles is toch nog op te bouwen. Alle stukken zijn nog heel. Ik zal wel helpen en (kijkt naar Jean-Paul) mijn vriend ook. Een tegenslag, alles komt nog wel goed.

Duivel Jullie zijn nietsnutten, leeglopers. Als er nog een keer iets misgaat dan stuur ik jullie naar een andere hel. (denkt na) Naar BB1 of naar de aarde. En ik hoop dat jullie zo vlug mogelijk doodgaan. Dan kan Jérone jullie in pakskes van 50 gram in zijn magazijn leggen, bij de afdeling verloren voorwerpen. Stinkende apen zijn jullie! (drinkt nog een cocktail in eens leeg)

Jean-Paul Sta je mij toe...(wacht, kijkt naar Duivel)

Duivel Wat nu weer?

Jean-Paul We kunnen dus terug naar de aarde?

Duivel Neen. Dat wil ik niet. Dat zou te gemakkelijk zijn en nadien terugkomen? Geen denken aan.

Jean-Paul En die BB1 wat is dat?

Duivel Dat is de oude hel. Daar kan men alleen maar Bakken en Braden. Daar kan men de hele dag genieten van het opbranden en toch nog heel blijven. Hier is het de BB2, Borsten en Billen. Hier is het ook warm, maar draaglijk. Verplicht naar de vlammen kijken is de grootste straf hier en het voelt maar een beetje warm aan. We beginnen hier met vlammen van 500 graden en we drijven dat zo op.

Borsten en Billen: hier kan men nog een stukske vrijen en van het leven genieten.

Herwig Wij zullen onze best doen.

(bel van parlofoon rinkelt)

Duivel Dat is niet genoeg. (naar parlofoon toe) Hallo, wat is er nu weer?

Jérone (off) Ben jij het baas?

Duivel Neen, ik ben het, pummel!

Jérone (off) Het valt wel mee, baas.

Duivel Wat valt er mee, pum...

Jérone (off) De stukken zijn nog heel, baas. De Lowie van BB1 is hier met een ploeg en is al druk bezig. Omdat de stukken nog heel zijn, zullen we binnen de kortste keren terug op volle kracht kunnen branden. Hij heeft een mobiele installatie meegebracht. Het valt allemaal wel mee. Misschien verdien ik wel een medaille, baas.

Duivel En van wie moet ik de huid afstropen?

Jérone (off) Het was een feestdag en de chefstoker had van dat nieuwe bier gedronken.

Duivel Ik zal ze allemaal verzuipen, allemaal.

Jérone (off) Dat zullen ze graag hebben, baas. Hallo, baas, ...

Duivel Loop naar de hel! (zet parlofoon af) Uilskuikens, olifanten zonder slurf...

Marie-Lou (en Ilse op, naar Duivel toe) Is er iets ergs gebeurd? Het is hier zo koud geworden!

Duivel (kijkt naar de twee mooie vrouwen, zijn gramschap vermindert, hij loopt naar de vrouwen toe, legt zijn arm rond beide vrouwen) Ik zal jullie verwarmen. (met de vrouwen af)

Herwig (nadat ze van de situatie gekomen zijn) Onze vrouwen hebben ons gered.

Jean-Paul Dat zou de eerste keer zijn. Misschien zijn we er wel voor goed van af. Ik ben aan een andere vrouw toe. Of twee van twintig, dat is toch beter dan een van veertig, of niet?

Herwig Ik moet geen vrouw meer hebben. Dorst en nog eens dorst. Het was daar warm in dat zwembad. Ik ga straks eens voelen of ik mijn piemeltje nog heb. (naar bar toe, neemt voor ieder twee cocktails) Op een been kun je toch niet staan, schoonbroer!

Jean-Paul Ik zit liever op mijn gat,mijn achterste, wil ik zeggen. (steekt handen uit om de cocktails in ontvangst te nemen, drinken)

EINDE VIJFDE BEDRIJF

ZESDE BEDRIJF

Ilse geniet van een cocktail en leest een krant, de middenbladzijde.

Ilse (bekijkt de voorpagina van de krant) Eigenaardig, de hoeveelste zou het vandaag zijn?

Jérone (op met bijl, een beetje verlegen en zenuwachtig. Kijkt naar Ilse) Goede morgen. Toch leuk dat men hier altijd een cocktail kan proeven. Lekker, lekker, lekker. Ha, de morgenstond heeft goud in de mond.

Ilse Voor de ene al meer goud dan de andere!

Jérone (kijkt naar zijn bijl) Dit is een sieraad, mevrouw Ilse. De Duivel loopt rond met zijn medailles en ik met mijn bijl. Ieder zijn smaak. Maar mijn bijl is nuttig. (zwaait met bijl, bijl neer kijkt naar Ilse) Hebben ze jou al gezegd dat je mooi bent?

Ilse Twintig jaar geleden en ik geloofde het ook. Is jou iets opgevallen?

Jérone Alles, alles is prima. Een mooie vrouw.

Ilse Weet je toevallig welke dag wij vandaag zijn?

Jérone (denkt na, loopt weg en weer, blijft voor Ilse staan) Dinsdag 10 mei.

Ilse (wijst naar de krant) Hier staat woensdag 11 mei. Dat kan toch niet.

Jérone Jawel. De kranten komen een dag voordat ze op de aarde gedrukt worden elektronisch naar hier en als er niet genoeg bandietenstreken gebeurd zijn, dan gaat onze geheime dienst er hier of daar wat aan doen. Eigenlijk zorgen onze geheime diensten er voor dat de kranten altijd vol staan. Vooral moorden is onze specialiteit. Vroeger moest ik ook regelmatig op missie. Oude venten vermoorden was mijn opdracht.

Ilse Je praat zoveel. Ben je zenuwachtig?

Jérone Een beetje, langs ene kant.

Ilse Moest je hier zijn? Een afspraak of zo?

Jérone Ik weet niet hoe ik dat moet noemen. Een afspraak, misschien wel. Dat mag toch?

Ilse (knikt, leest verder in de krant)

Jérone (kijkt rond, draait rond de bijl die op de grond rust, kijkt op polsuurwerk) Ik denk dat ik te vroeg ben.

Ilse Of de andere persoon te laat. Een meisje?

Jérone Ik denk het wel. Ik heb het nog niet gevraagd. (draait zenuwachtig nog een rondje rond de bijl.)

Ilse Een vrouw die te laat komt is een goed teken. Te vroeg is slecht en op tijd voorspelt niet veel goeds. Maak nog maar een rondje rond je bijl, maar dan in de andere richting. Je moet altijd draaien in tegengestelde richting van de zon (draait met hand in een kringetje) dan duurt de tijd minder lang. Op wie wacht je eigenlijk? Ken ik haar?

Jérone Misschien kom ik wel een beetje gek over met die bijl?

Ilse Neen, het staat je goed. Een beetje gek is ideaal om vrouwen te veroveren. Daarbij: dankzij die bijl heb je Herwig kunnen redden. (leest verder)

Engel (opent traag de deur boven de trap, hoofd zichtbaar, dan traag op en de deur achter zich toe. Niemand heeft haar zien opkomen. Ze blijft boven op de trap staan en kijkt naar Jérone, bewondert zijn fysieke gestalte. Ze buigt voorover, spreekt zacht.) Daaaaaag, Jééérone!

Jérone Daaaaaag... hoe heet je ook weer?

Engel Maaaaariiiiiiaa.

Jérone (kijkt naar Ilse, die naar de Engel kijkt en naar Jérone)

Ilse Ik ben er te veel zeker?

Jérone (afwezig) Ik weet het niet. Ik weet het niet.

Ilse (recht, met krant naar de opening achteraan, kijkt naar Engel) Het is een meisje, Jérone. (af)

Engel Moet ik hier blijven staan?

Jérone Kom maar naar beneden, Maria. Je bent mooi.

Engel (komt van trap af, blijft daar staan.) Je hebt mijn briefje gekregen?

Jérone Ja.

Engel Vond je het mooi geschreven.

Jérone Ja.

Engel En heb je het gelezen?

Jérone Neen.

Engel Neen?

Jérone Ik kan niet lezen. Maar een van die nieuwe gasten heeft het voor mij gelezen. Ik vind het geweldig.

Engel Dan wil je met mij trouwen en 4 kindjes maken?

Jérone En waarom geen 5? Dat is een mooi getal.

Engel Daar moet ik nog over nadenken.

Jérone Ik wil wel, maar ik weet niet of het wel zal lukken. Hoe begin je aan zoiets. Weet jij het?

Engel Mijn moeder zij vroeger altijd dat wat je niet kent altijd kunt leren. Met een goede handleiding lukt alles. Je hebt niet geantwoord op mijn vraag of je met mij wilt trouwen.

Jérone Als ik kindjes wil maken dan is dat toch de day after de trouw, niet?

Engel Ja, dus. Ik ben gelukkig.

Jérone Gelukkig blijven is belangrijker, zei mijn moeder vroeger. En waar blijft die kus?

Engel Kan dat niet de day after? Of wil je nu al een voorschot? Een voorafbetaling?

Jérone Gewoon een plakkert. Je zachte huid eens voelen. (legt bijl neer en omhelst Engel, na enkele seconden duwt ze Jérone weg)

Engel We mogen geen zonden bedrijven. Er is wel een probleem. (wijst naar zijn bijl) Zo iets mag in de hemel niet.

Jérone Ik laat mijn bijl niet achter. Het is mijn handelsmerk. (kijkt naar bijl, voelt zich ongelukkig)

Engel (haalt van onder haar lang kleed een héél klein bijltje) Wat zeg je hier van? Speciaal voor jou gemaakt. Je kunt er brandhout mee kappen.

Jérone Hebben jullie daar een houtkachel?

Engel Voor de barbecue's.

Jérone (neemt het kleine bijltje aan, trots) Nu voel ik me weer nuttig.

Engel Kom, (neemt zijn hand) kom, we zijn weg!

Jérone Nu al? Moet ik geen afscheid nemen?

Engel En als de baas hier je belet van mee te gaan? Zet dat bijl in de gang daar en kom mee!

(Jérone zet bijl in de gang en komt naar Engel die al op de trap staat)

Engel Kom, schatje!

Jérone (onderaan de trap) Je weet toch zeker dat je een échte vrouw bent, met alles erop en eraan? Liefde bedrijven is een ietsje meer dan allelulia zingen.

Engel Het zal wel meevallen.

Jérone Het lijkt wel een kat in een zak kopen, maar ik riskeer het. Naar waar gaan we?

Engel Naar de zevende hemel.

Jérone Daar komen de mannen klaar!

Engel Kom, smoutebolletje en hou je goed aan me vast. (beiden langs de deur af)

(Ilse op gevolgd door Marie-Lou, die haar tranen afvaagt, ze is ontgoocheld)

Marie-Lou Het is een echte duivel. Hij wilde mij veroveren, maar ik behoort aan Herwig. Hij is mijn running mate. Hij is mijn grote liefde, nog altijd en ondanks alles. Als ik hier nog jaren en jaren moet blijven met die bruit in mijn buurt, dan is het hier niet meer plezant.

Ilse Het is hier nooit plezant geweest voor mij. Kom, laten we gaan zitten en nog een cocktail drinken. Dat is het enige wat hier goed is. (Ilse neemt twee cocktails en zet zich naast Marie-Lou die ondertussen al gaan zitten is.)

Marie-Lou Ik zie het echt niet meer zitten. Ik wil hier weg.

Ilse Ik ook. Maar hoe?

(Jean-Paul en Herwig op, blijven in de opening staan. Ze zien er zwart uit en op hun lange keukenschort ziet men duidelijk grote zwarte plekken.)

Marie-Lou Wat is er gebeurd? Een verfpot omgestoten?

Herwig We wilden smoutebollen maken met een van die grote machines in de keuken en misschien is er iets misgegaan. Alles ontploft. De knal was wel niet zo groot, maar de keuken is verwoest. Het eten trok toch al op niets. Maar die heerlijke smoutebollen veranderden in grote biljartballen. Kasseistenen en ik heb er enkele tegen mijn appel gekregen. Ik denk eentje te veel langs de linkerkant want mijn kop hangt wat scheef.

Marie-Lou (naar Herwig toe, troost hem) Kom, mijn schatje, zet je en haal langzaam diep adem.

Ilse (tot Jean-Paul) Neem maar twee cocktails, lief ventje en pak een stoel.

(Jean-Paul neemt twee cocktails, iedereen zet zich en drinkt.)

(Nul-Een op met een klein geel autootje de XXL30. Het autootje is al wat groter geworden dan de vorige keer. Nul-Een is fantastisch tevreden dat zijn autootje altijd maar groter wordt. Hij maakt een rondje op het podium en wil afgaan.)

Marie-Lou (kijkt Nul-Een na) Toch ene die hier gelukkig is.

Jean-Paul (plots recht en loopt naar Nul-Een toe) Hallo! Wacht even! (Nul-Een blijft staan) Je hebt een mooi karretje. Kan dat nog veel groter worden? (Nul-Een knikt) Zou ik je iets mogen vragen? Kan je straks nog eens terugkomen?

Nul-Een Zeker. Als ik je daarmee een pleziertje kan doen. (af)

Marie-Lou Wat moest je weten van die kerel?

Jean-Paul Ik feliciteerde hem met zijn XXL30. Een eigenaardig wagentje.

Marie-Lou Je antwoordt niet.

Jean-Paul Het komt wel goed.

(Duivel op geflankeerd door Wachter Een en Wachter Twee. Een officieel bezoek. De Duivel neemt plaats in het midden, de twee anderen blijven even achter hem staan, in houding.)

Duivel (kijkt naar het gezelschap en bekijkt Marie-Lou een beetje langer.) Een bittere ervaring, dames en heren. Een bittere ervaring. Ik moet jullie een spijtige mededeling doen. De raad van bestuur heeft beslist dat jullie verbannen worden. Zo kon het niet langer blijven duren. Eerst de stookplaats vernield en nu de hoofdkeuken en wat staat er morgen op het programma (hij kijkt naar Herwig)?

Herwig Ik heb gewoon pech gehad. Of bestaat dat hier niet?

Marie-Lou Wij hebben niet gevraagd om naar hier te komen.

Duivel Niemand vraagt dat. Wie naar hier komt was er op aarde te veel. Een soort natuurlijke selectie. Ik heb niet gevraagd dat jullie naar hier zouden komen. Bij het eerste gezicht had ik zo al een rot gevoel.

Marie-Lou (gemaakt verleidelijk) Indien ik wat meer meegaand was geweest, dan kon het nog wel?

Duivel Neen. Wij onderhouden ons niet met patiënten. Seks zegt ons niets meer. Wij hebben er al genoeg van gehad. Seks is als boterhammen eten: genoeg is genoeg.

Marie-Lou Maar tussendoor nog een lekkere boterham met choco, dat zou je wel lusten, denk ik.

Duivel Ik denk niets. Je stoort mij.

Marie-Lou Wil ik je nog eens echt storen met een prettig gevoel.

Duivel Wij hebben geen tijd voor woordspelletjes. (met stemverheffing) Jullie worden verbannen naar BB1, Bakken en Braden. Morgenvroeg, na het kraaien van de hanen. Zo helpen jullie ook een beetje de overbevolking wegwerken. Bij Bakken en Braden moeten jullie alleen maar een beetje zweten. Het zal wel meevallen. Het gaat jullie goed en kom nooit meer terug.

(Duivel en de 2 wachters naar de opening toe. Duivel draait zich om.)

Duivel (doet een stapje terug in de richting van het viertal) De factuur stuur ik jullie wel na.

Herwig Moet je ons BTW-nummer niet hebben? Je kent toch het verlaagd tarief voor persoonlijk gebruik?

(Duivel draait zich om)

Herwig (roept na) Educatieve tarief: 6%.

Duivel Ik zal het bedrag wat laten verhogen. (af samen met de twee wachters)

(ze kijken alle vier suf voor zich uit, wat moet er nu gebeuren?)

Ilse Dit wordt het einde.

Herwig Ik heb het hier toch niet slecht gehad. Twee keer seks per dag. Tussen soep en pataten en voor het nieuws op de tv.

Marie-Lou En die grote openhaard en de hoofdkeuken afgebroken.

Herwig Dat was gewoon pech, maar nu heb ik er nog plezier aan. Van in dat vuur te vallen...

Jean-Paul Dat zwembad wil je zeggen.

Herwig Van in dat vuur te vallen heb ik nog iets positiefs overgehouden. Ik ben terug van op nul begonnen. Toen ik zestien was heb ik voor het eerst mijn lichtje laten branden en jaren geleden was mijn fonteintje uitgedroogd. Nu heb ik opnieuw LEVEN in overvloed.

Marie-Lou Het is te hopen. Hier in de hel kan je er maar goed mee zijn. Er zitten hier geen mussen op de dakgoot.

Herwig (tot Marie-Lou) Weet je nog gisteren met dat bed met die pindraad? Keurig om iedereen op de juiste plaats te houden. (lacht) Na een tijdje waren de scherpe kanten er al af. Zoiets noem ik vrijen. Het leven lacht me toe.

Marie-Lou Bij Bakken en Braden ben je er wel mee.

Jean-Paul De moed niet te vlug opgeven. We zitten hier nog en er kan van alles gebeuren.

Ilse We kunnen er bij in slaap vallen!

Herwig En wakker worden van het hanengekraai!

Jean-Paul Stil, ik hoor iets.

Herwig Je adem piept.

Jean-Paul Stilte.

(Ze zitten alle vier stil en een beetje droevig voor zich uit te kijken als Nul-Een met een brede glimlach en met zijn groter geworden XXL30 opkomt, hij trekt het karretje met een koord vooruit. Hij maakt een rondje en blijft voor het gezelschap staan.

Nul-Een (naar bar toe) Ik trakteer.

Herwig Zet maar op de rekening.

(Nul-Een schenkt voor iedereen een cocktail in en samen drinken ze)

Marie-Lou Moesten wij nu niet toasten?

Nul-Een (knikt) Natuurlijk! Op de nieuwe XXL30 ! (allen toasten)

Jean-Paul (naar Nul-Een toe) Het doet me plezier dat je er nog zo vrolijk bijloopt.

Nul-Een Dat is nu eenmaal mijn aard.

Jean-Paul De baas, die met zijn medailles, is niet tevreden over jou. Er staat je nog wat te wachten. Je maakt te veel fouten, vertelt hij.

Nul-Een Van je fouten kun je leren. Kijk, de XXL30 is een halve meter langer dan de XXL25 die we in de prak gereden hebben. Met GPS en alle moderne snuffjes. Ik ga er op vooruit.

Jean-Paul (vertrouwelijk, zachtjes) Ben jij omkoopbaar?

Nul-Een (lacht onbegrijpbaar) Wat bedoel je?

Jean-Paul (lacht) Kom, ik zal het je eens uitleggen. In de buurt van die parlofoon weet je maar nooit. (neemt Nul-Een bij de arm, samen met autootje af)

Jean-Paul (terug op, blij, lacht, drinkt traag van zijn cocktail)

Marie-Lou Wat mochten wij niet weten?

Jean-Paul Jullie mogen alles weten. Straks. Ik heb een leuke verrassing geprogrammeerd.
Laten we genieten van het leven.

(men snapt het niet en terwijl Jean-Paul echt blij is kijken de anderen sip voor zich uit)

EINDE ZESDE BEDRIJF

ZEVENDE BEDRIJF

Zelfde decor als eerste bedrijf. Er staan vier volle cocktails op het tafeltje dat bijna niet te zien is door al die mist. Op het grote doek verschijnen beelden van een geel autootje waarin enkele mensen zitten. Een dolle rit tussen de bergen, later tussen de duinen, zelfs een zeezicht kan. Het autootje stopt. Herwig, Jean-Paul, Ilse en Marie-lou stappen uit en komen vanachter het grote doek richting tafeltje. Ze kijken rond en draaien zich om)

Herwig Hier zijn we nog eens geweest. Of zijn we hier nog niet weggeweest?

Jean-Paul Wat zou er gebeurd zijn?

Ilse Doe niet onnozel. Je weet best wat er allemaal gebeurd is.

Jean-Paul Ik zou dat moeten weten...

Herwig Ik denk dat ik gedroomd heb. Een mooie droom want er staan volle glazen op ons te wachten.

Marie-Lou Denk eens na, Jean-Paul. Dat moet een professor toch kunnen.

Jean-Paul We zijn terug op de aarde, peis ik. En meer weet ik niet.

Marie-Lou En die met dat geel autootje?

Jean-Paul Die twee? Ze zullen wel politiek asiel aanvragen, denk ik. En als dat niet lukt dan mogen ze mijn tuin onderhouden.

Ilse En wij? Waar zijn wij?

Jean-Paul Jullie waren bijna verzopen. In nat zeewater.

Herwig En ik voel een hevig vuur in mij branden. Een soort barbecuevuur. Een uitslaande brand. Kom, Marie-Lou, hier op het strand hebben we het nog niet gedaan.

Marie-Lou (Geeft Herwig een klap in het gezicht)

Herwig Hier is geen gras en zitten geen pieren. Kom!

Marie-Lou (geeft Herwig nog een rake klap)

Herwig Uitgesteld is niet verloren.

(ze gaan alle vier zitten.)

Ilse Wat gaan we nu doen?

Herwig Ik niets meer. Mijn rol is uitgespeeld. Het vuur gedoofd.

Ilse We kunnen hier toch niet eeuwig blijven zitten.

Jean-Paul Wachten tot het dag wordt.

Marie-Lou Ik wist niet dat zo een lompe vent professor kon worden.

Jean-Paul Moet ik het weer oplossen? (Neemt zaklantaarn van Herwig en licht rond. Hij kijkt naar de palmboom waarin een luidspreker hangt die strandgeluiden produceert. Kijkt rond en ziet de draad van de luidspreker.) Hansje en Grietje! (hij volgt de draad en gaat af)

Ilse Dat is nu eens een echte man. Hij laat ons hier stikken. (kijkt naar Herwig) En jij? Kun je nu niet eens rondkijken?

Herwig (toont zijn handen die hij lichtjes laat bewegen) Zie je niet? Ik beef nog van de schrik die ik heb uitgestaan en daarbij: ik ben moe! (valt achterover in zijn stoel)

Ilse Mannen!

Herwig Tegen wie zeg je het?

Jean-Paul (blij op) Eureka!

Marie-Lou Zo zat als een snep!

Jean-Paul Blij, uitbundig blij! Eureka! Ik heb het gevonden.

Ilse Wat? Heb jij iets gevonden? Dat zou de eerste keer zijn.

Jean-Paul Een hotelletje.

Herwig Dan kunnen we 'kameren'. (kijkt naar Marie-Lou) Het wordt weer een feestdag voor jou!

Marie-Lou Zot!

Herwig Grote zot, wil je zeggen!

Ilse Wat is dat nu van dat hotelletje, grote professor?

Jean-Paul Net om de hoek, twee duinen verder. Een klein gebouwtje.

Ilse Een hotel of niet?

Jean-Paul Een hotel met strandstoelen en parasols.

Ilse Ja? En hoe heet dat ding?

Jean-Paul Hotel Restaurant IN DE HEL bij Jérone en Maria.

Ilse (en Herwig en Marie-Lou tegelijk) De hel? Neen... Dat kan niet!!!

Herwig (neemt Marie-Lou vast en draagt haar naar af, richting hotel. Ook Jean-Paul wil Ilse dragen maar dat lukt niet. Dan draagt Ilse Jean-Paul en dat lukt. Net voordat zij alle vier het podium verlaten, kijkt Jean-Paul nog naar het publiek) Op naar de hel. Het kan daar nog leuk worden.

Herwig Ik brand van verlangen. Op naar de hel! (allen af)

Doek.

EINDE